
Kvindehjemmets Årsstatistik 2025

Indhold	
Indledning	2
Kvindehjemmet 2025	3
Tema: Fortsættelsesvold og Polyviktimering	5
Fortsættelsesvold	5
Polyviktimering	6
Vold før, under og efter ophold på Kvindehjemmet	7
Vold under ophold	10
Vold efter ophold	11
Anmeldelser og anden kontakt til politi	14
Tilbud om psykologsamtaler og psykologernes tværfaglige arbejde	17
Ophold	19
Kvindernes baggrund 2025	24
Efter krisecenterophold	28
Efterværnsforløb	28
Børn og unge 2025	30
Underretninger	30
Dokumentation på børn og unges ophold	31
Vold mod børn 2025	34
Børnenes hverdag under deres ophold	37
Sikkerhed i barnets hverdag	39
Henvendelser 2025	41
Kildehenvisning	48

Indledning

Kvindehjemmets årsstatistik giver en status over vores aktiviteter i 2025 baseret på Kvindehjemmets egne data. Statistikken bidrager med viden om både omfanget og karakteren af den vold, kvinder og børn har været udsat for. Derudover indeholder årsstatistikken viden om kvinders og børns baggrund og hverdag samt opgørelser over antallet af henvendelser, belægningsprocent, ind- og udflytninger og andre relevante informationer fra året 2025. Såfremt der anvendes tal og data fra andre kilder, vil dette fremgå.

Årsstatistikken udgør et væsentligt vidensgrundlag for Kvindehjemmets arbejde, da den beskriver beboernes livssituationer. Data indsamles med det formål at sikre en mere målrettet og specialiseret støtte – både under opholdet og i overgangsfasen til livet efter krisecentret. Tallene giver et faktuel indblik i beboersammensætning, opholdslængder og kompleksiteten i de problemstillinger, som kvinder og børn står i, når de søger beskyttelse og hjælp til at bryde med volden og arbejde med dens konsekvenser.

Årsstatistikken 2025 indeholder desuden et tema om fortsættelsesvold og polyviktimering, som giver indblik i den vedvarende og ofte sammensatte vold, kvinder og børn oplever. Denne viden er central for forståelsen af de dynamikker, der kan fortsætte efter bruddet, og danner grundlag for yderligere kvalificering af Kvindehjemmets indsatser.

Rigtig god læselyst.

Kvindehjemmet 2025

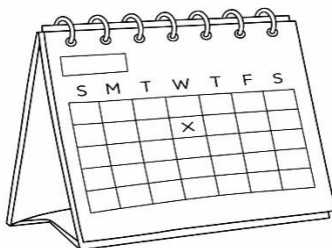
128 kvinder havde ophold på Kvindehjemmet i 2025

97 fraflyttede i 2025

103 børn havde ophold på Kvindehjemmet i 2025

74 af dem fraflyttede igen i 2025

Kvinderne havde en gennemsnitsalder på 34 år og børnene 6,5 år

Den gennemsnitlige belægningsprocent var 92,57 %

Den gennemsnitlige opholdslængde var på 125 dage

Børnene havde en gennemsnitlig opholdslængde på 142 dage

98 % havde været udsat for psykisk vold

82% havde været udsat for fysisk vold

35 % havde været udsat for digital vold

32 % havde været udsat for seksualiseret vold

44 % havde været udsat for materiel vold

49 % havde været udsat for økonomisk vold

6 % havde været udsat for reproduktiv vold

19 % havde været udsat for andre voldsformer

I alt modtog vi **1075** henvendelser

76% ønskede en ledig plads

5 % ønskede rådgivning om vold

2 % havde andre sociale problemer

Tema: Fortsættelsesvold og Polyviktisering

Begrebet *fortsættelsesvold* beskriver den vold, som kvinder fortsat udsættes for, selv efter at de har brudt med en voldelig partner. Hvor vold ofte forstås som noget, der ophører, når relationen afsluttes, viser både forskning og praksis, at mange voldsudsatte fortsat udsættes for kontrol, trusler og krænkelser i tiden efter adskillelsen. Voldens karakter ændrer sig ofte, men formålet er det samme, nemlig at bevare magt og kontrol over den tidligere partner. En øget opmærksomhed på fortsættelsesvold er derfor afgørende for at kunne tilbyde relevant beskyttelse, støtte og retssikkerhed til både kvinder og børn efter et brud.

Mens begrebet fortsættelsesvold betegner, hvordan vold kan udspille sig selv efter et brud med den voldelige partner og et krisecenterophold, peger forskningen også på, at mange voldsudsatte ikke kun udsættes for én form for vold, men flere. Langt de fleste bliver udsat for flere former for vold samtidig. Dette betegnes *polyviktisering* og giver en mere konkret forståelse af den samlede belastning, som vold og overgreb kan medføre. Som samfund er vi nødt til at se på vold i et helhedsorienteret perspektiv, da dette fokus er centralt for at forstå den fulde kompleksitet i mange udsattes oplevelser med vold.

Fortsættelsesvold

I sin ph.d.-afhandling fra Statens Institut for Folkesundhed undersøger postdoc Ida Nielsen Sølvhøj borgeres erfaringer med psykisk vold samt hvordan organisationer og fagprofessionelle inden for voldsområdet håndterer og rådgiver personer, der er udsat for psykisk vold (Sølvhøj, 2025).

Sølvhøjs forskning viser, at volden for mange langt fra ophører, selv når det voldelige forhold slutter. Psykisk vold kan fortsætte i nye og mere skjulte former. Hun beskriver, hvordan psykisk vold over tid gradvist flytter grænserne for, hvad der føles normalt, og hvordan kontrol og kritik kan blive en integreret del af hverdagen. Mange kvinder får først øje på mønstrene, når de er ude af forholdet og på sikker afstand (Sølvhøj, 2025).

I praksis betyder dette, at kvinder – samtidig med at de skal bearbejde den vold, de har levet med – ofte også tvinges til at håndtere nye voldsformer. Dette sker i en periode, hvor de typisk er kriseramte og har måttet forlade deres hjem, parforhold, sociale netværk og muligvis job. Belastningen er derfor betydelig, og risikoen for retraumatisering er markant (Sølvhøj, 2025).

Derudover oplever mange kvinder, at myndigheder ikke genkender fortsættelsesvolden eller dens dynamikker, hvilket kan få direkte konsekvenser for sagsbehandlingen, særligt i familieretlige sager eller sager om bodeling. Sølvhøj påpeger, at selvom kvinder søger hjælp på et krisecenter, kan volden fortsætte gennem nye kanaler, som systemet ofte overser.

Voldsudøvere finder "hullerne i systemet", f.eks. ved at sende truende eller kontrollerende beskeder eller ved at undlade at underskrive nødvendige dokumenter, sabotere aftaler eller udnytte samværsordninger til fortsat kontrol. I nogle tilfælde kan disse handlinger fremstå ubetydelige for myndighedspersoner uden tilstrækkelig voldsfaglig viden, men for en kvinde, der har levet i årevis med psykisk vold, kan selv små handlinger udløse alvorlige stressreaktioner og forstærke traumatiske erfaringer (Sølvhøj, 2025). Konsekvensen er, at systemet – trods gode intentioner – risikerer at bidrage til, at volden kan fortsætte frem for at fungere som en støtte, hvis det ikke i tilstrækkelig grad formår at identificere og adressere de ofte subtile måder, hvorpå voldsudøvere fortsætter kontrollen.

Fortsættelsesvold er fortsat et relativt underkendt begreb, men samtidig en alvorlig virkelighed for mange kvinder. Kvindehjemmet arbejder i hverdagen aktivt for at synliggøre denne voldsform over for myndigheder og andre relevante aktører, da voldens fortsættende karakter har afgørende betydning for kvinders mulighed for sikkerhed, stabilitet og recovery. Kvinderne befinder sig ofte i en meget sårbar fase, når de bryder med volden – en periode, hvor de på én gang skal etablere et nyt liv, navigere i systemet og bearbejde den vold, de har levet under (Sølvhøj, 2025). Systemets manglende evne til at genkende og adressere fortsættelsesvolden kan utilsigtet bidrage til yderligere belastning for kvinderne. Det understreger nødvendigheden af at udvikle en mere koordineret, voldsfagligt forankret og bæredygtig indsats, som tager højde for voldens dynamik – også efter relationens ophør.

Kvindehjemmet er blevet inviteret til – og har takket ja til – at bidrage til et forskningsprojekt om netop fortsættelsesvold hos VIVE, det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd, i 2027.

Polyviktisering

Polyviktisering refererer til det forhold, hvor en person udsættes for flere forskellige former for vold samtidig. Begrebet anvendes til at indfange, hvordan kombinationen af mangeartede belastninger kan forstærke hinandens skadevirkninger og føre til mere komplekse reaktioner.

Forskning peger på, at det ikke kun er antallet af hændelser, men også variationen i typer af overgreb, der øger risikoen for alvorlige konsekvenser for trivsel, udvikling og mental sundhed. Polyviktimisering anvendes derfor som en analytisk ramme til at forstå sårbarhed og tilrettelægge mere helhedsorienterede indsatser. Ifølge danske og internationale eksperter rammes kvinder hårdere af polyviktimisering end mænd, da kvinder i højere grad fastholdes i positioner med mindre magt end mænd (Institut for Menneskerettigheder, 2024).

Polyviktimisering muliggøres blandt andet gennem *coercive control*, som er det voldsfaglige begreb, der beskriver kontrollen over et andet menneske gennem overvågning, isolation, økonomisk begrænsning og manipulation, ofte kombineret med andre voldstyper. I eksempelvis svangerskabsperioden øges risikofaktoren for coercive control, og volden eskaleres ofte og bliver hyppigere.

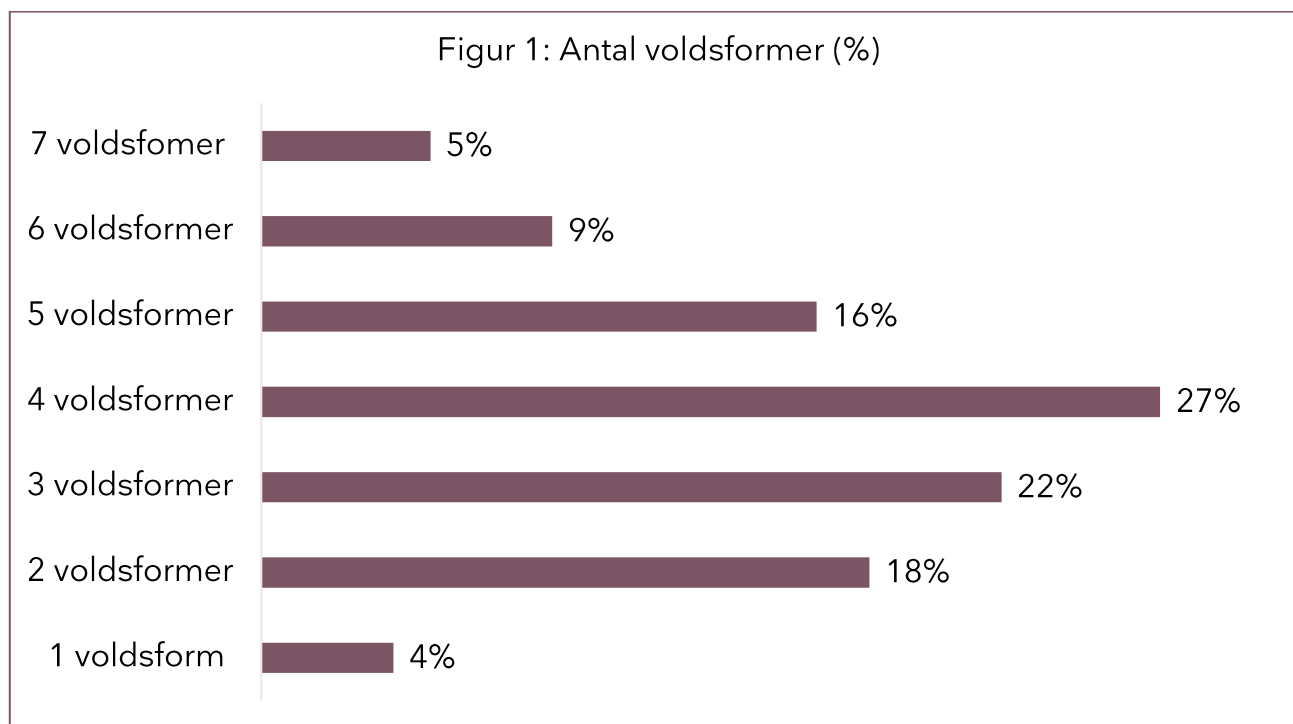
Vold før, under og efter ophold på Kvindehjemmet

Alle tal i dette afsnit er baseret på Kvindehjemmets egne data og viser, i hvilket omfang kvinderne i 2025 har oplevet at være udsat for henholdsvis fortsættelsesvold og polyviktimisering.

Figur 1 viser, hvor mange former for vold den enkelte kvinde har været udsat for forud for hendes indflytning på Kvindehjemmet.

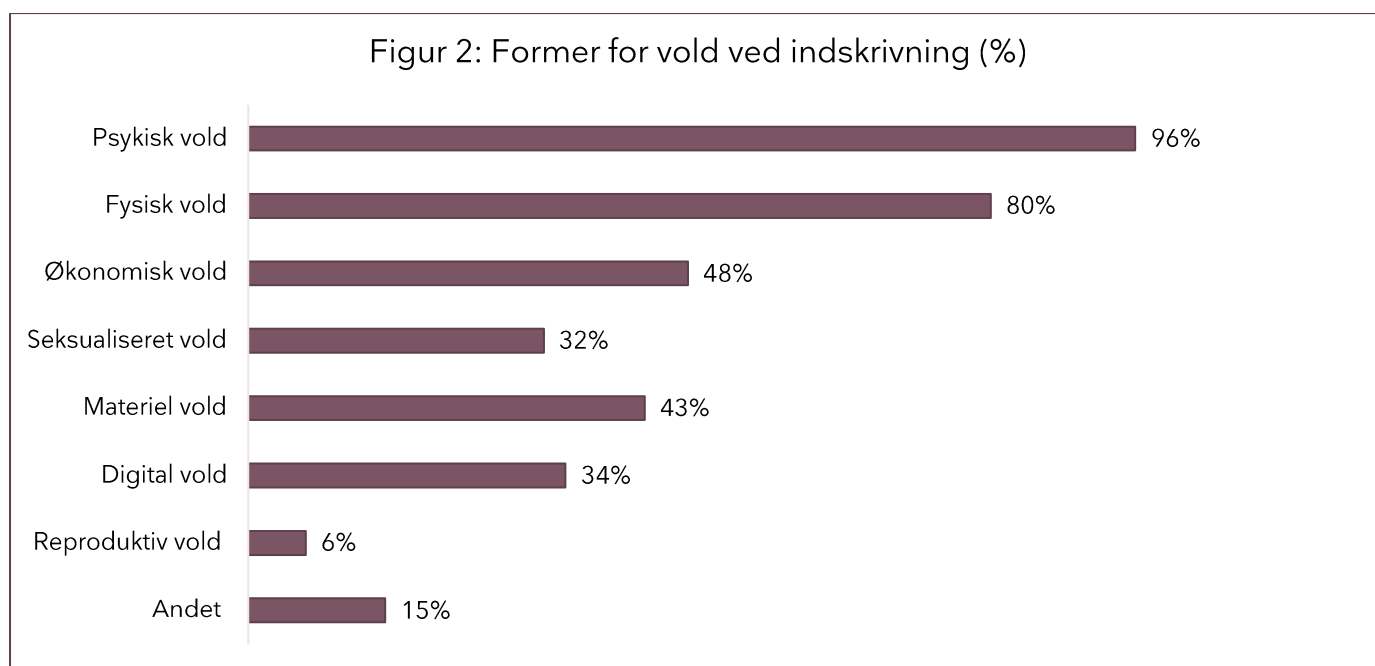
Nyere forskning dokumenterer, at når mennesker udsættes for flere former for vold samtidig over længere tid, sker der en gradvis forværring af den udsattes trivsel, ligesom der også kan opstå somatiske symptomer.

Figur 1 viser, at 3 % af kvinderne ikke var udsat for polyviktimisering. Langt hovedparten af kvinderne udsættes dermed for flere former for vold samtidig, hvilket er med til at øge belastningen og kompleksiteten for den enkelte kvinde.

Herunder ses en oversigt over, hvilke forskellige former for vold kvinderne på Kvindehjemmet beskrev at være udsat for ved deres indflytning.

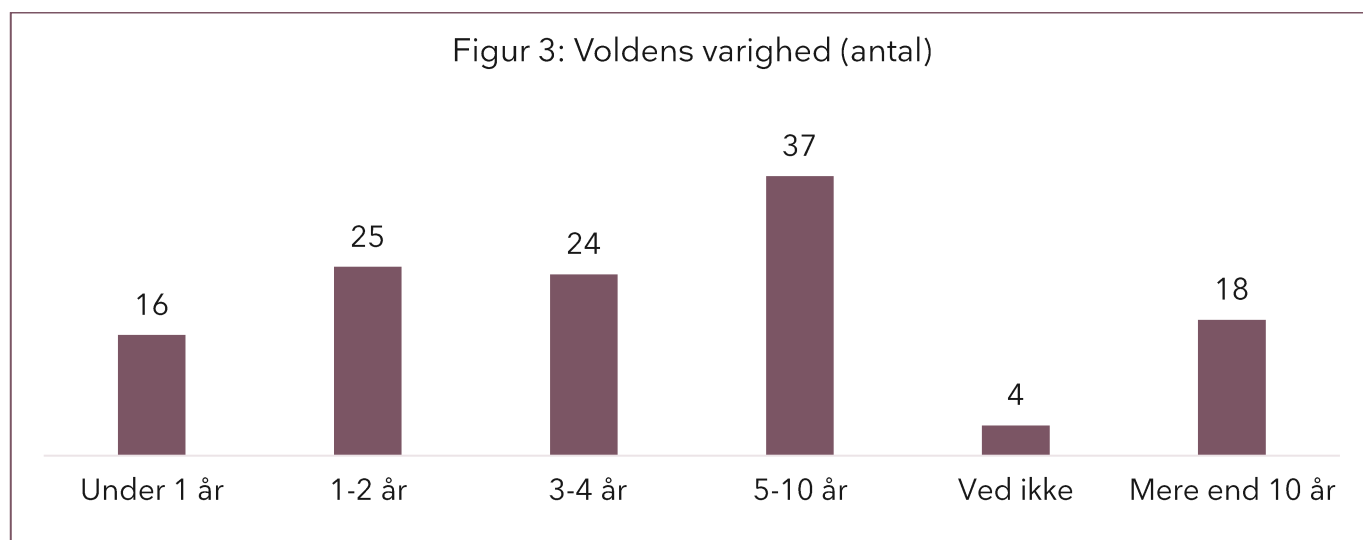
Med hele 98 % står psykisk vold som den dominerende voldsform. Det indikerer, at psykiske overgreb i praksis indgår som en grundlæggende del af næsten alle voldssituationer. For de kvinder, der udsættes for flere former for vold, kan den psykiske vold ses som et fundament, der i høj grad muliggør andre voldsformer.

Note: hovedparten af kvinderne udsættes for flere former for vold samtidig, hvorfor procentsummen er mere end 100.

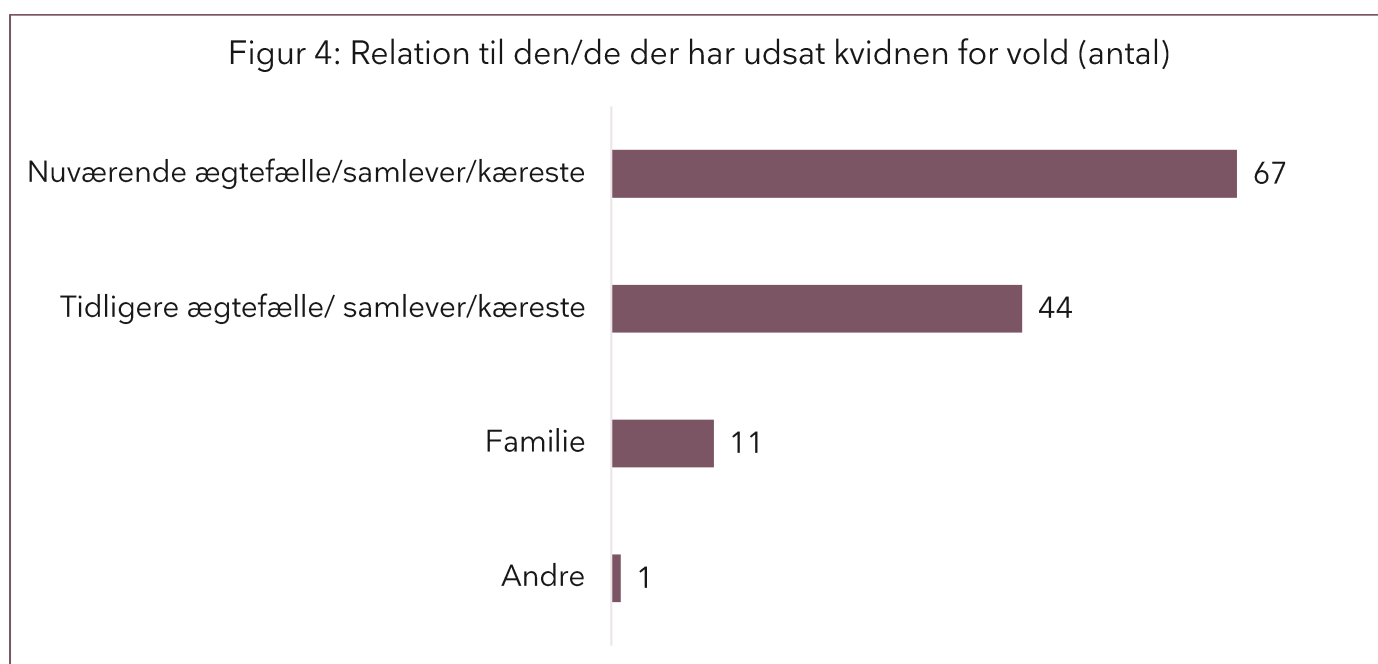
De kvinder, som tager ophold på Kvindehjemmet, har været udsat for vold over en længere periode, som typisk strækker sig over flere år, inden de henvender sig. Figur 3 illustrerer dette.

Den største gruppe har været udsat for vold i 5-10 år (37 kvinder), og en betydelig andel i over 10 år (18 kvinder). En stor del af kvinderne har oplevet at være udsat for vold gennem 1-4 år (25 og 24 kvinder).

Figur 4 viser, at langt de fleste af Kvindehjemmets beboere oplever at være udsat for vold fra deres nuværende eller tidligere partner. Dette afspejler et velkendt mønster i både national og international forskning, hvor partnervold er den mest udbredte form for vold mod kvinder.

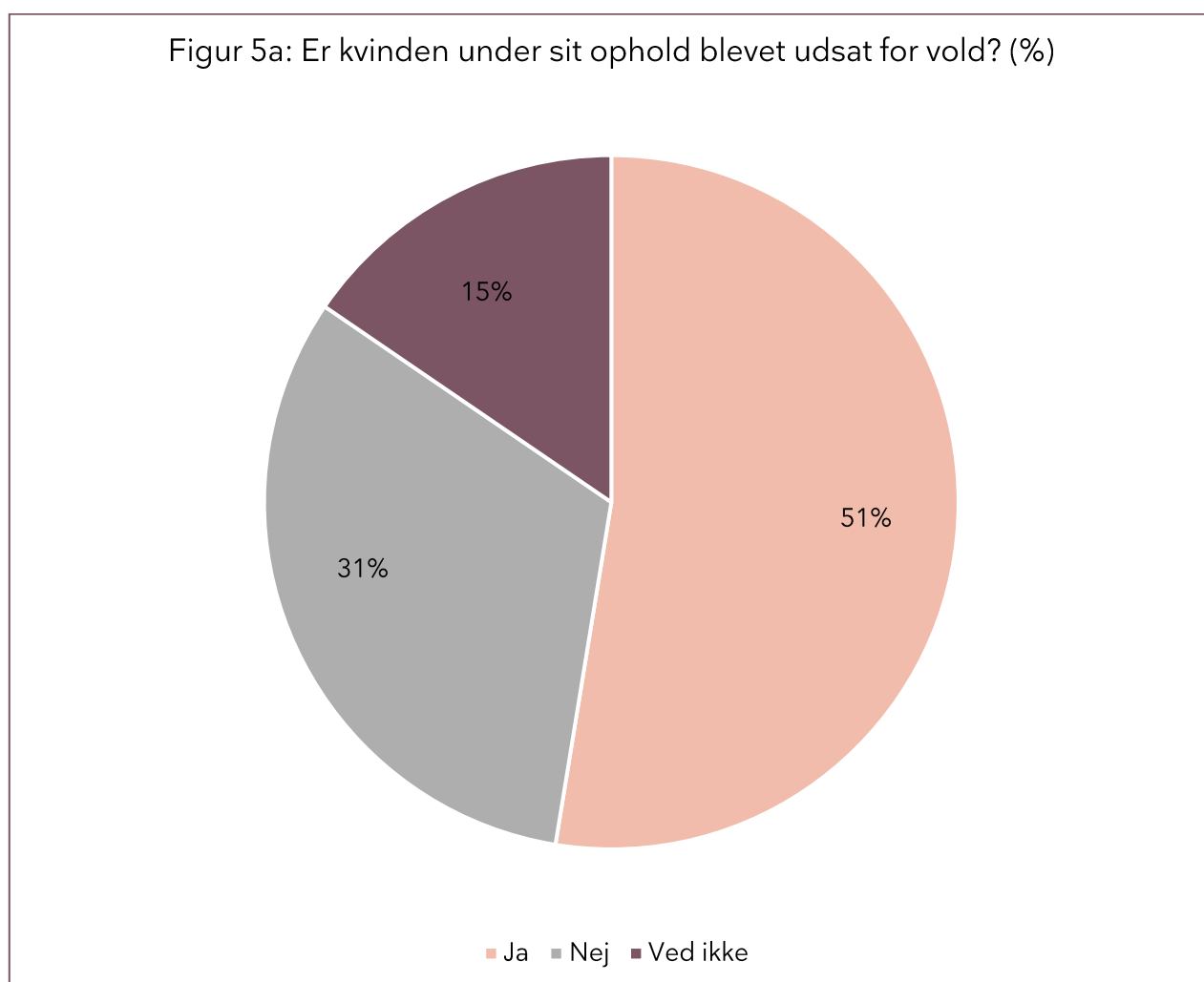
At 44 kvinder angiver en tidligere ægtefælle, samlever eller kæreste som udøver, viser, at volden ikke nødvendigvis ophører, når forholdet afsluttes. Den høje andel understreger, at fortsættelsesvold kan stå på i lang tid – også efter et brud.

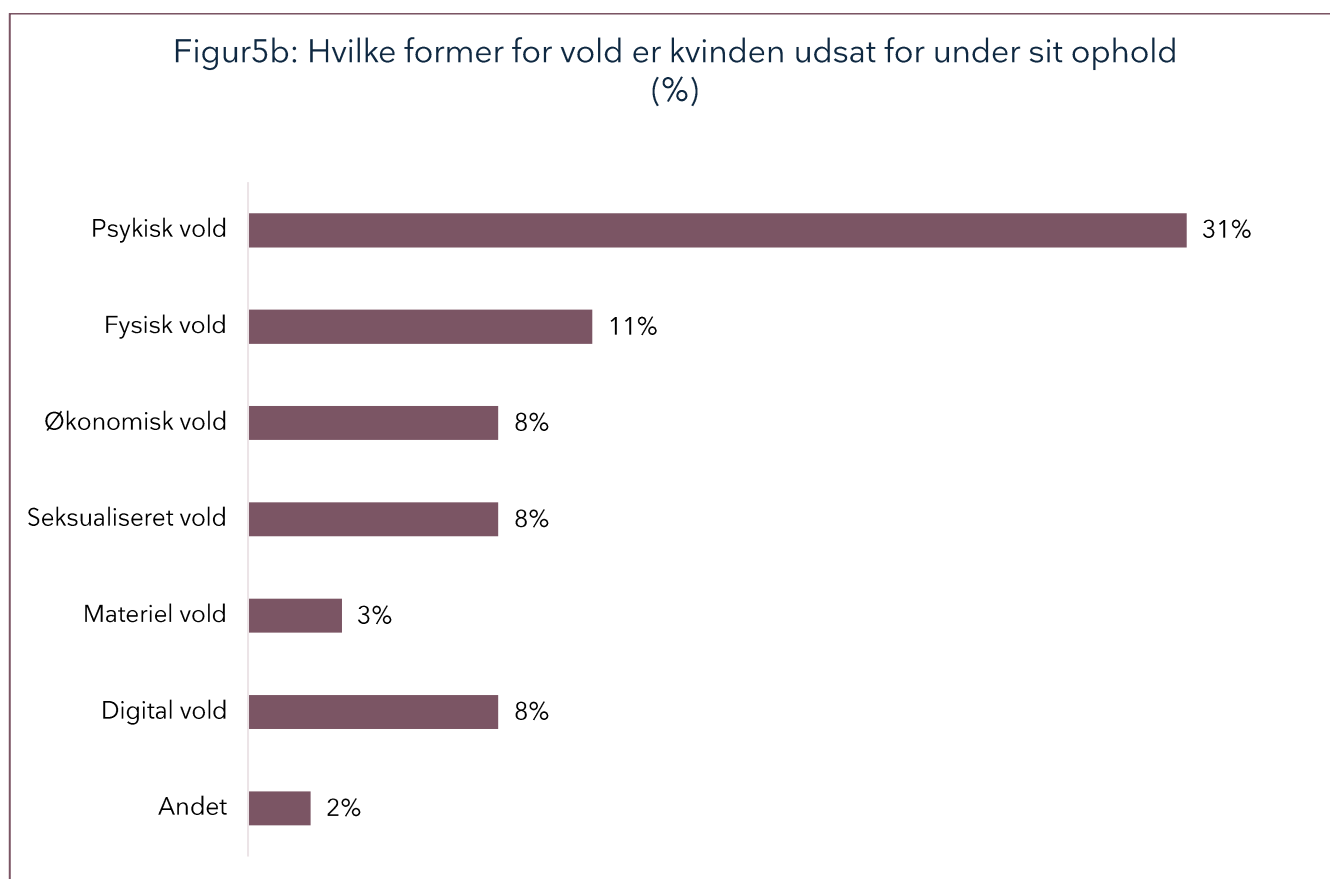
Vold under ophold

Data i figur 5a viser, at en betydelig del af kvinderne på Kvindehjemmet fortsat oplever vold under deres ophold. Også under opholdet er psykisk vold den mest udbredte voldsform (31 %). Hertil kommer, at fysisk vold (11 %), digital vold (9 %), seksualiseret vold (8 %) og økonomisk vold (8 %) fortsat forekommer i et ikke ubetydeligt omfang.

Dette underbygger, at fortsættelsesvold er et udbredt problem, som påvirker kvinderne langt ind i deres opholdsperiode – også selvom de befinder sig i fysisk sikre rammer på Kvindehjemmet. Volden kan antage subtile eller indirekte former, og disse voldsformer er dermed ofte usynlige for udenforstående, men har omfattende følelsesmæssige og psykologiske konsekvenser for kvinderne.

Tallene i denne figur omfatter alene de kvinder der fraflyttede Kvindehjemmet i perioden, i alt 97 personer.

Tallene i denne figur omfatter alene de kvinder, der fraflyttede Kvindehjemmet i perioden – i alt 97 personer.

Note: Hovedparten af kvinderne udsættes for flere former for vold samtidig, hvorfor procentsummen overstiger 100.

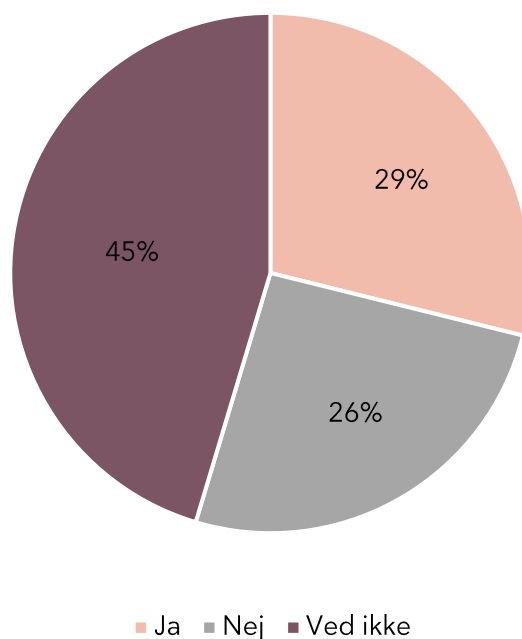
I figur 5b kan vi se, hvilke former for vold kvinderne er udsat for under deres ophold. Kvindehjemmets egne tal stemmer overens med Sølvhøjs resultater om fortsættelsesvold. Selvom omfanget af volden falder efter indflytningen, bekræfter tallene i figur 5a tydeligt, at volden i mange tilfælde ikke ophører, men i stedet ændrer karakter og fortsætter i nye former – også efter indflytningen på Kvindehjemmet.

Vold efter ophold

I figur 6a kan vi se, at selv ved deres fraflytning fra Kvindehjemmet er minimum 29 % af kvinderne fortsat udsat for vold. Vi ved fra en tidligere undersøgelse, som Kvindehjemmet har medvirket i, at de kvinder, der har barn eller børn med den partner, der har udsat dem for vold, befinder sig i en særlig sårbar position. Det fortsatte behov for kontakt til barnet eller børnenes far giver ham nem adgang til kvinderne og øger dermed hans muligheder for at fortsætte volden (Dokkedahl, 2021).

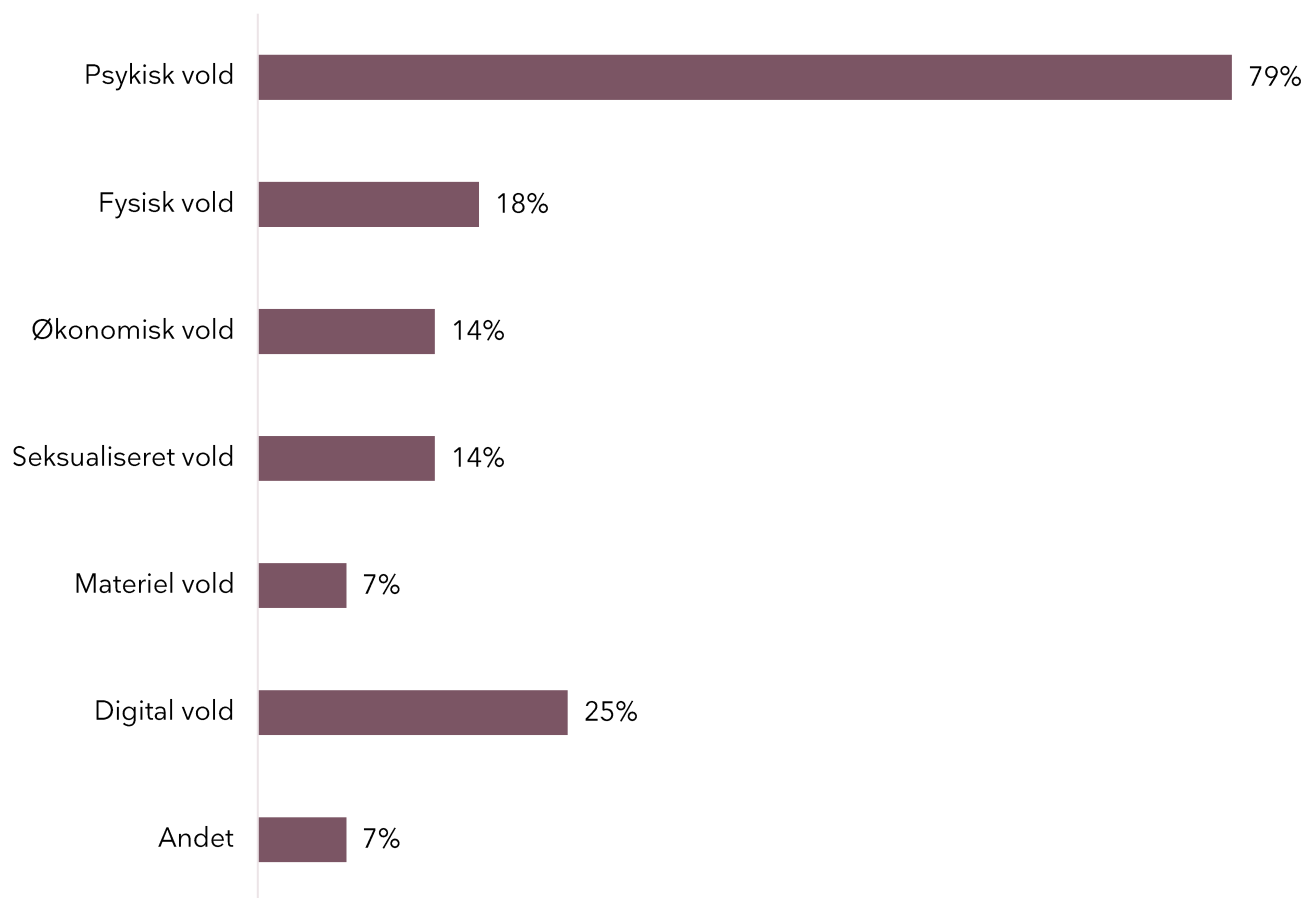
Tallene viser, at volden for mange skal betragtes som et vedvarende og komplekst livsvilkår, der ikke ophører med et ophold på et krisecenter, men som kræver længerevarende og helhedsorienterede indsatser, også fra det omkringliggende samfund, og de instanser som kvinder og børn kommer i kontakt med efter deres krisecenter ophold.

Figur 6a: Er kvinden fortsat udsat for vold ved fraflytning? (%)

Tallene i denne figur omfatter alene de kvinder der fraflyttede Kvindehjemmet i perioden, i alt 97 personer.

Figur 6b: Hvilke former for vold er kvinden udsat for ved fraflytning (%)

Tallene i denne figur omfatter alene de 28 kvinder der vurderes at være udsat for vold ved fraflytning

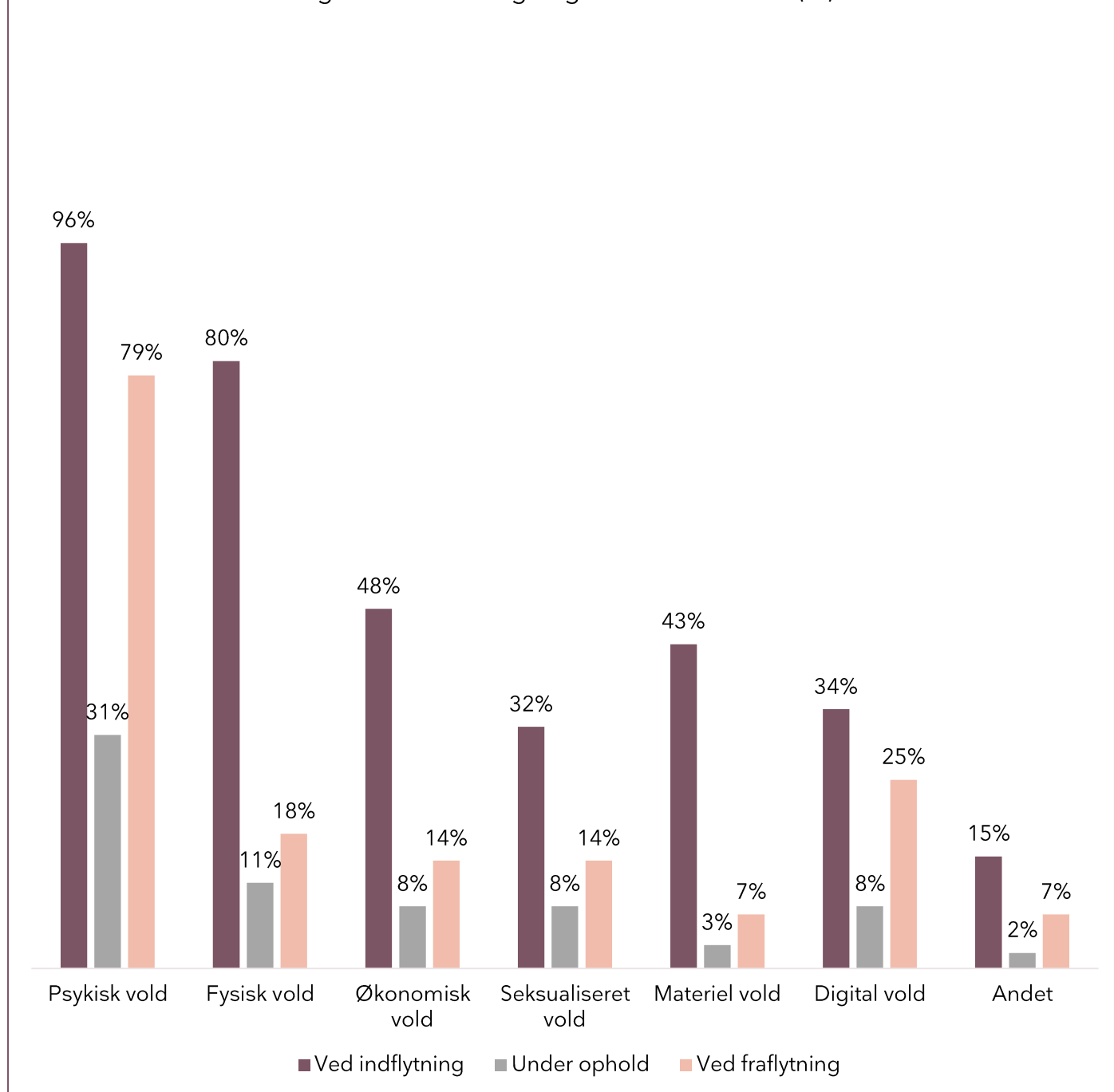
Note: hovedparten af kvinderne udsættes for flere former for vold samtidig, hvorfor procentsummen er mere end 100.

Sammenligner vi de voldsformer, som kvinderne udsættes for før, under og efter deres ophold på Kvindehjemmet, kan vi udlede, at psykisk vold er den mest udbredte voldsform i alle faser. Det vurderes ligeledes at være den voldsform, som er nemmest at fortsætte med at udsætte kvinderne for – også på afstand.

Der ses et fald i udsathed under opholdet. Dermed medfører bruddet med den voldelige partner og et ophold på Kvindehjemmet trods alt et fald i udsathed.

Ved udflytning ser vi, at udsathed falder til 29 %. Dette fald kan pege på, at beskyttelse, viden om vold og dermed øgede muligheder for at sige fra over for volden samt afstanden til den voldelige partner trods alt har en positiv effekt på kvindernes udsathed.

Figur 7: Sammenligning af voldsudsathed (%)

Note: hovedparten af kvinderne udsætter for flere former for vold samtidig, hvorfor procentsummen er mere end 100.

Anmeldelser og anden kontakt til politi

Vold i nære relationer udgør et alvorligt og udbredt samfundsproblem, som både fagprofessionelle og retssystemet fortsat kæmper med at håndtere effektivt. Selvom kriminaliseringen i straffelovens § 243 markerede et vigtigt skridt i anerkendelsen af psykisk

vold som en selvstændig og skadelig voldsform, viser både forskning og praksiserfaringer, at domfældelser fortsat er meget få, og at efterforskningen er præget af betydelig kompleksitet. Dette gælder både forståelsen af voldens karakter, dokumentationskravene og de juridiske processer, som følger efter en anmeldelse.

Ifølge Justitsministeriet anslås det, at op mod 126.000 personer årligt udsættes for psykisk vold i en nær relation. Straffelovens § 243 omfatter flere gerningsmomenter, der alle skal være opfyldt, før der kan ske domfældelse. Der skal blandt andet være tale om et vedvarende mønster af handlinger udøvet over tid, og der skal foreligge konkrete beviser herfor.

Psykisk vold kan manifestere sig på subtile måder, herunder gennem trusler, nedværdigelse, overvågning, isolation og manipulation, hvor udøveren søger at opnå eller fastholde kontrol. Dette kan være vanskeligt at bevise. Denne kompleksitet stiller betydelige krav til efterforskning, bevisførelse og voldsforståelse blandt alle aktører i straffesagskæden (Justitsministeriet, 2023).

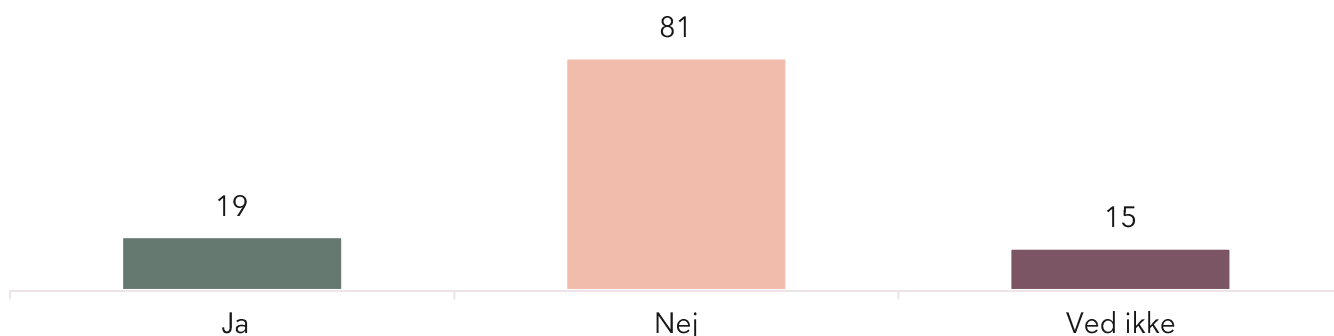
I perioden 2020-2023 blev der på landsplan registreret 1.828 anmeldelser om psykisk vold. Heraf førte 950 til sigtelser, og heraf blev 283 til en egentlig tiltale. 112 sager endte med en fældende dom, mens 112 sager endte med frifindelse. Tallene peger på en markant frasortering af sager, når de bevæger sig gennem straffesagsprocessen. Det indikerer, at der findes betydelige udfordringer i de forskellige faser af sagsbehandlingen – fra anmeldelse og efterforskning til bevisvurdering og juridisk fortolkning. Kun omkring 0,033 % af de samlede, estimerede tilfælde af psykisk vold ender med en fældende dom (Danmarks Statistik, 2024).

Den lave domfældelsesprocent viser, at bevisførelsen ofte er vanskelig at løfte i sager om vold i nære relationer. Forskning peger på, at manglende viden om psykisk vold og traumereaktioner hos de fagfolk, der skal behandle anmeldelserne, kan påvirke både politiets efterforskning og rettens vurderinger.

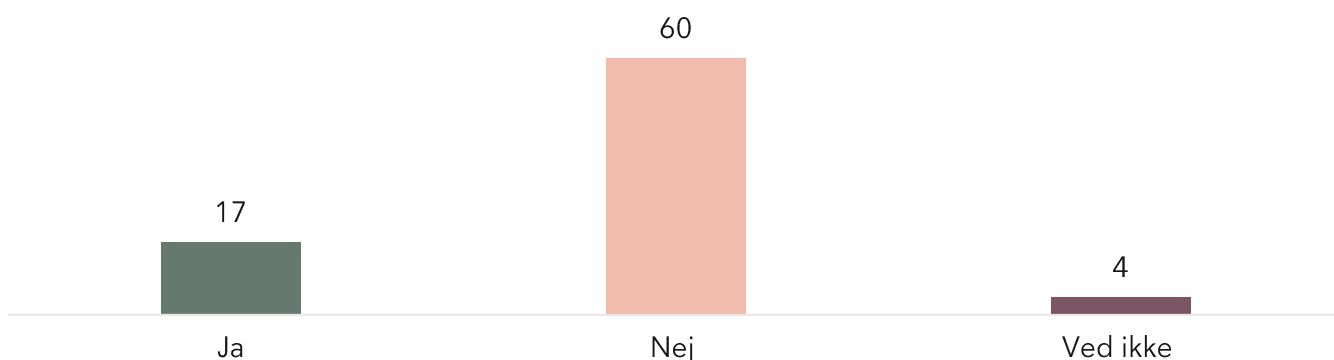
Selvom straffelovens § 243 har skabt en vigtig juridisk ramme for at retsforfølge psykisk vold, eksisterer der fortsat betydelige udfordringer i praksis. Sager om psykisk vold er komplekse, og de høje beviskrav, de mange gerningsmomenter og voldens subtile karakter gør efterforskningen vanskelig (Socialt Indblik, 2024).

Som det ses i de to følgende figurer, er det fortsat få kvinder på Kvindehjemmet, kun omkring 15 %, der vælger at anmelde volden til politiet, både før og under deres ophold.

Figur 8: Er volden mod kvinden meldt til politiet ved indflytning? (antal)

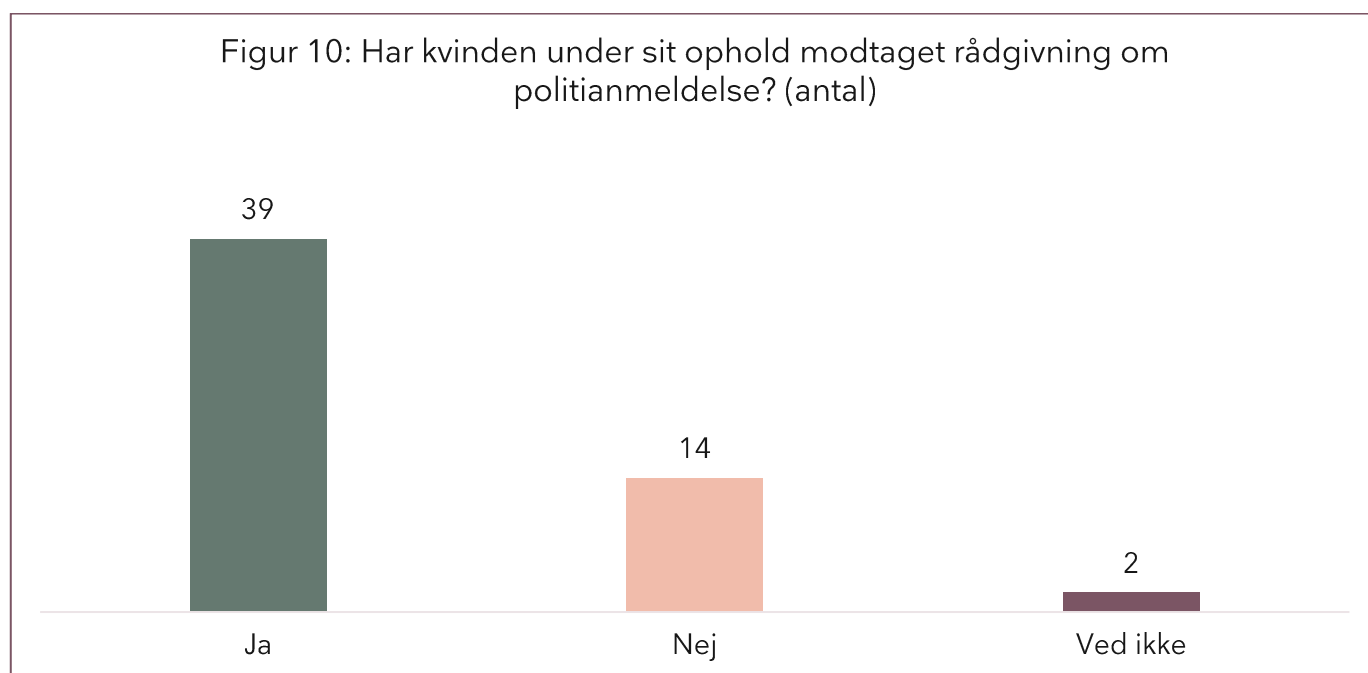
Figur 9: Er volden mod kvinden meldt til politiet ved fraflytningen? (antal)

Kvindehjemmet tilbyder kvinderne rådgivning om anmeldelsesproceduren og hjælper også kvinderne med kontakten til politiet. Figuren herunder viser, hvor mange kvinder der har valgt at tage imod dette tilbud i 2025.

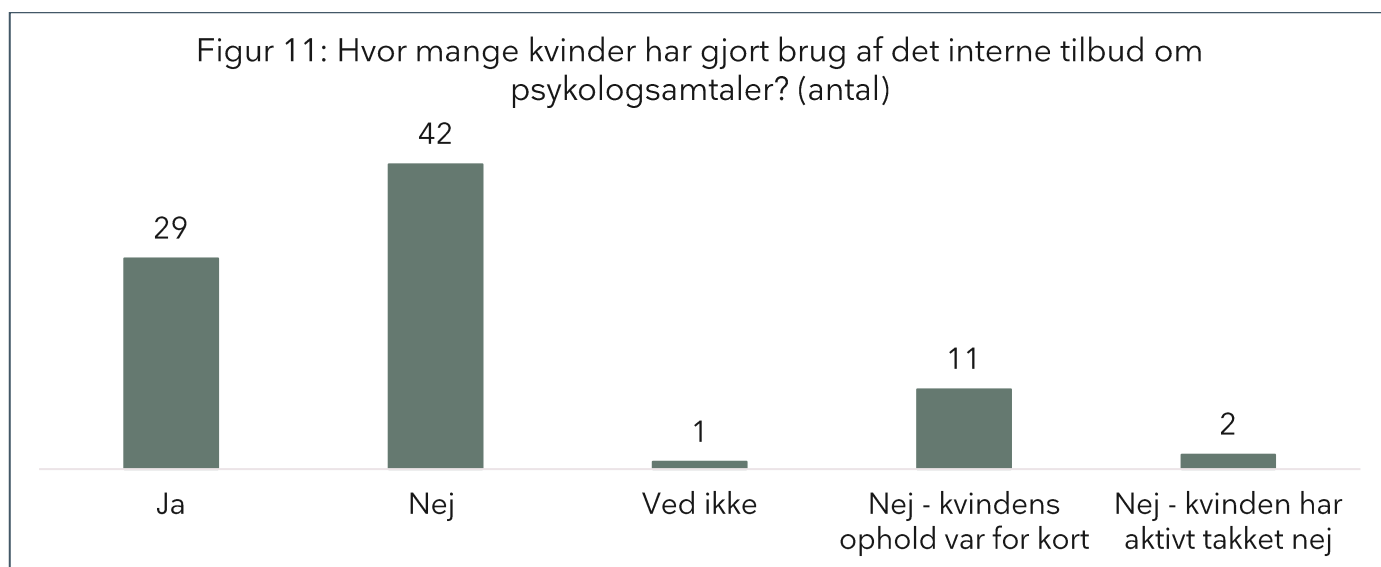
En rundspørge blandt Kvindehjemmets socialrådgivere giver indtryk af, at mange kvinder af flere årsager ikke ønsker at anmelde volden. Mange kvinder oplever at have en række andre – blandt andet praktiske – forhold, som de ønsker at bruge deres energi på at få styr på. Nogle beskriver, at de ikke magter en langvarig proces. Mange er desuden, særligt i begyndelsen, i tvivl om, hvorvidt det, de har været udsat for, kan betegnes som vold og dermed er strafbart.

Mange kvinder oplever også at være tyngt af en blanding af sorg over et brudt forhold og skam over at have ladet sig udsætte for vold, og tanken om at skulle dele deres oplevelser med fremmede kan derfor virke for overvældende i forhold til at anmelde sagen. Ligeledes nævnes det, at frygten for, at politiet og retsvæsenet ikke vil tro på dem, får flere kvinder til at undlade at anmelde den voldelige partner.

Tilbud om psykologsamtaler og psykologernes tværfaglige arbejde

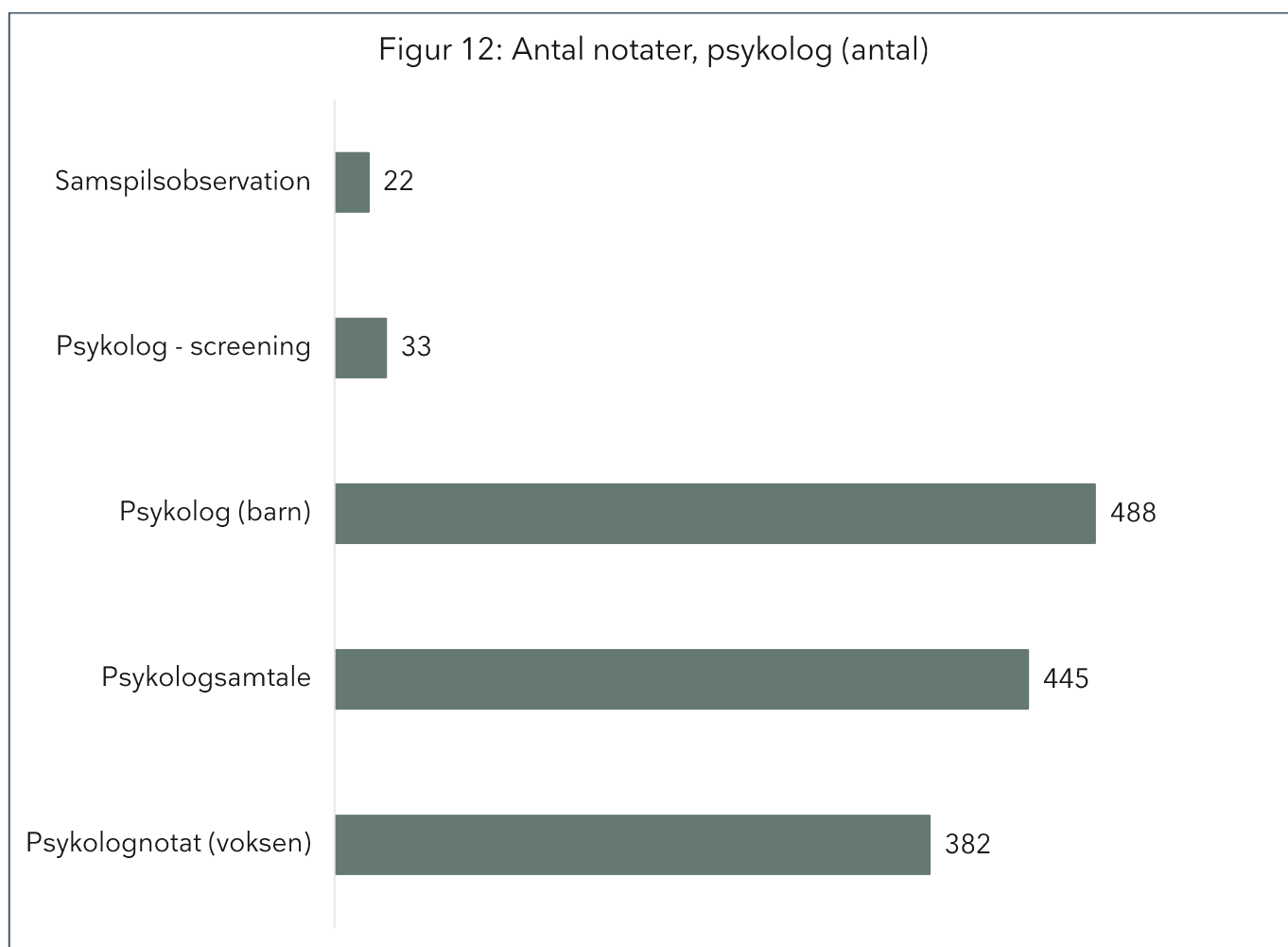
Data fra 2025 viser en positiv udvikling i beboernes adgang til Kvindehjemmets psykologer og afspejler et mere systematisk og sammenhængende arbejde samt en bedre anvendelse af ressourcer. I 2024 var det 16 % af kvinderne, der modtog interne psykologsamtaler, mens andelen i 2025 var steget til 33 %.

I 2025 kan vi konstatere et stigende antal psykolognotater, hvilket indikerer, at kvinder, børn og unge i højere grad end tidligere bliver fulgt og støttet af Kvindehjemmets psykologer under deres ophold.

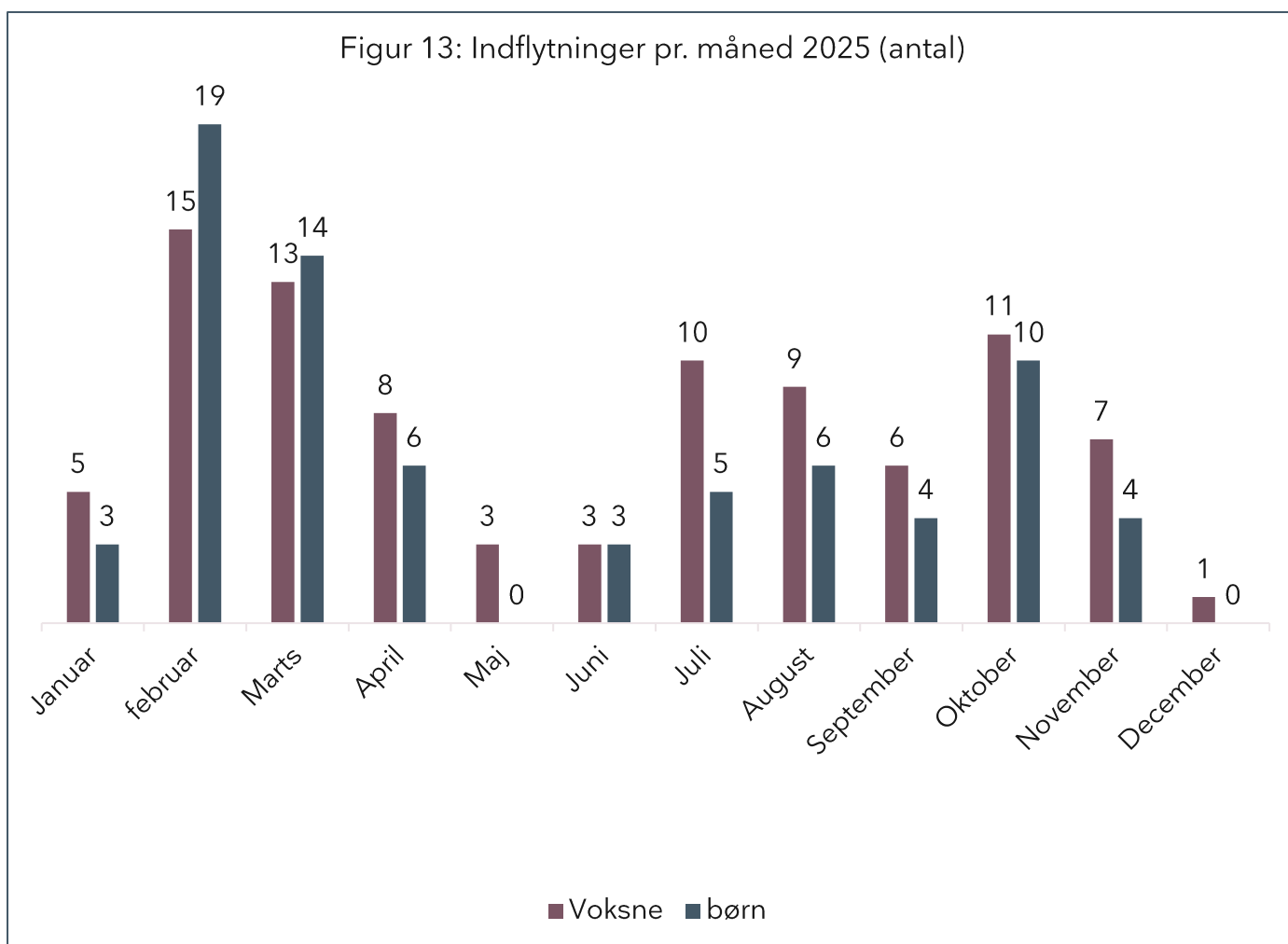
Notaterne anvendes både til at dokumentere, at kvinder og børn modtager den indsats, de er berettiget til, og som et redskab i det tværfaglige arbejde. De bidrager dermed til den helhedsorienterede indsats, hvor psykologfaglige vurderinger indgår som en central del af den samlede indsats.

Figur 12: Antal notater, psykolog (antal)

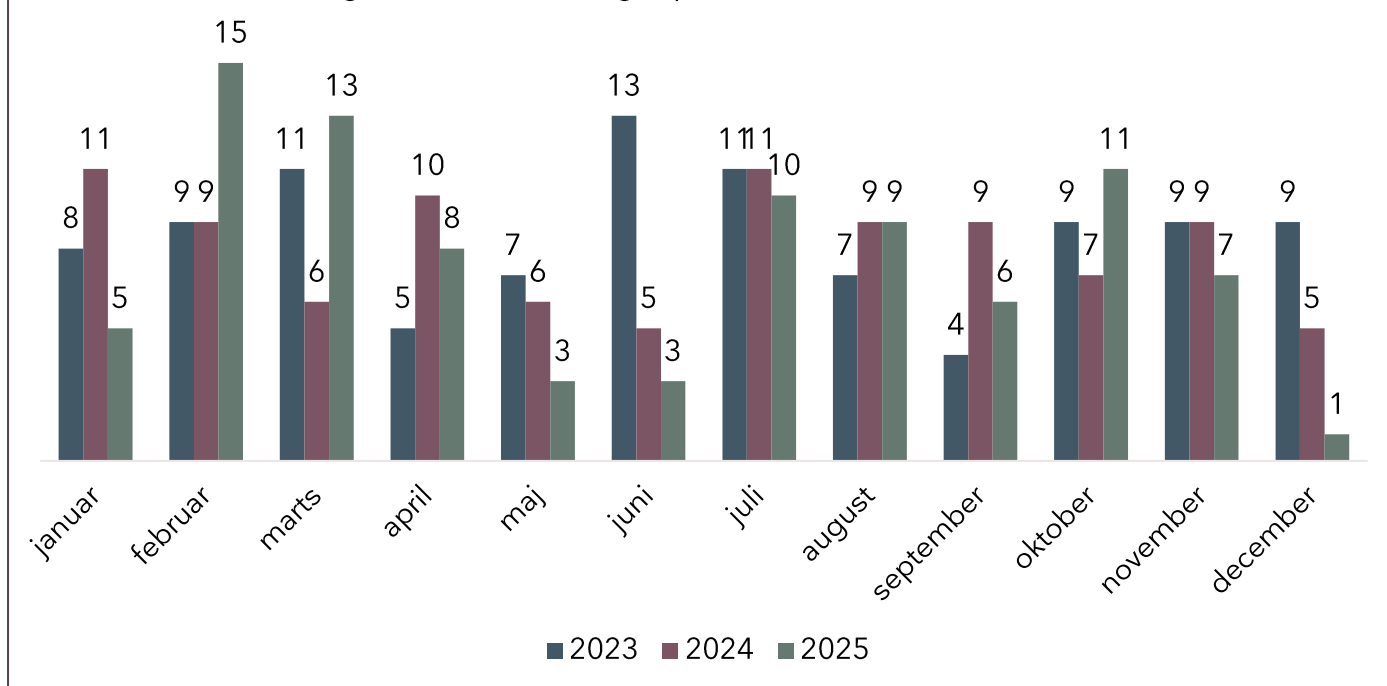
Ophold

Gennemgangen af ind- og udflytninger i løbet af 2025 giver et samlet billede af belægningen på Kvindehjemmet. Februar var den måned med mest aktivitet, både hvad angår ind- og udflytninger, mens der i december kun var en enkelt indflytning. I 2024 fordelte mønsteret sig anderledes, idet januar, april og juli havde flest indskrivninger. Samlet peger tallene på, at indskrivningerne varierer betydeligt hen over året, og at belægningen ikke følger én fast rytme, men skifter fra år til år og fra måned til måned.

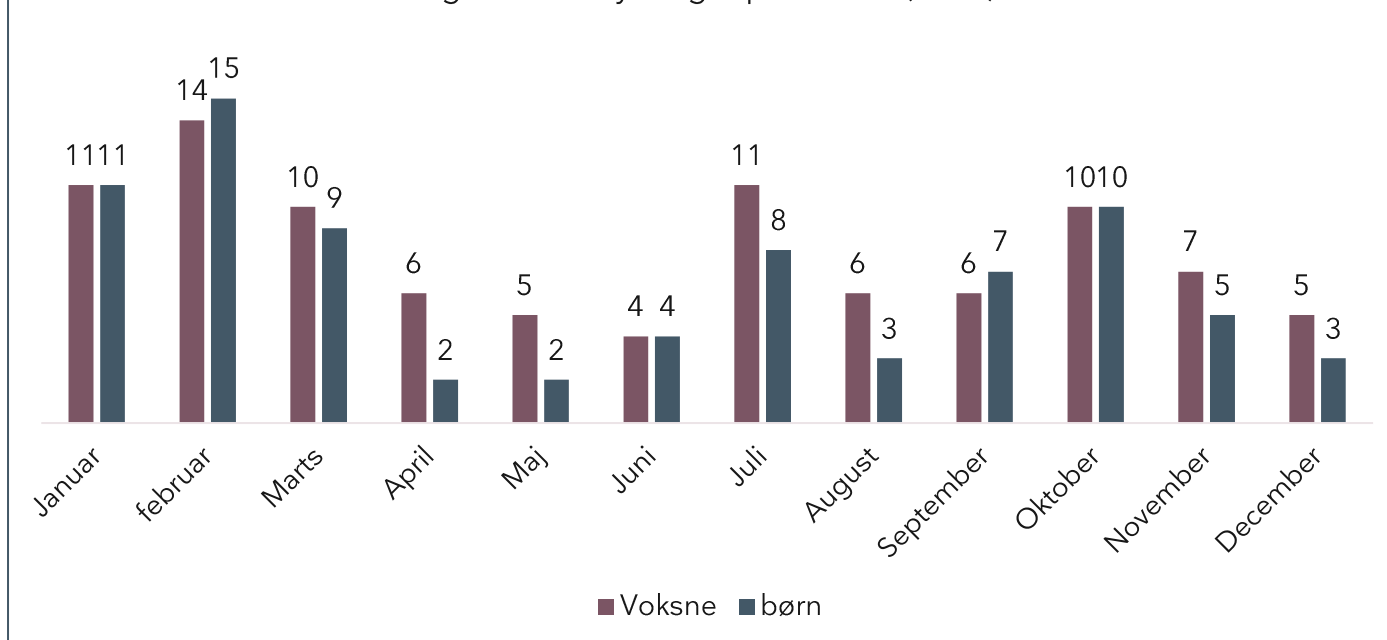
Sammenligner vi antallet af indskrivninger pr. måned i perioden 2023-2025 (figur 14), kan vi se, at der er variationer fra år til år. Tendensen er dog, at sommermånederne fremstår som de mest uforudsigelige perioder fra år til år, at foråret er den årstid, hvor variationen mellem årene er størst, og at antallet af indskrivninger i december falder år for år.

Figur 14: Indskrivninger pr. måned 2023-2025 (antal)

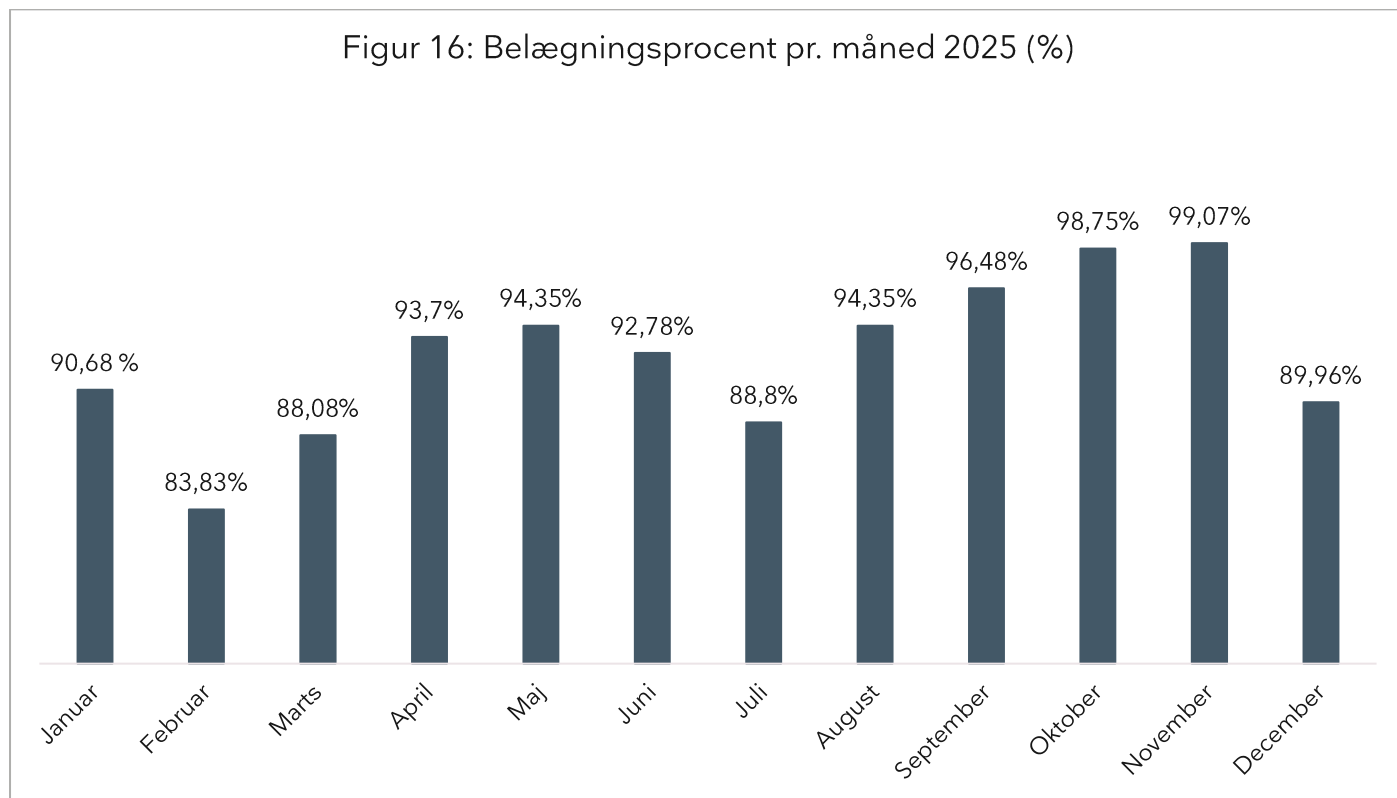
Gennemgangen af udflytninger i 2025, viser også et mønster hvor udflytningerne varierer hen over året. Februar og oktober 2025 skiller sig ud som de mest travle måneder for både voksne og børn, mens måneder som april, juni og december har det laveste antal udflytninger. Juli viser også et relativt højt niveau, særligt for voksne. Samlet set indikerer tallene, at udflytninger ikke fordeler sig jævnt.

Figur 15: Udflytninger pr. måned (antal)

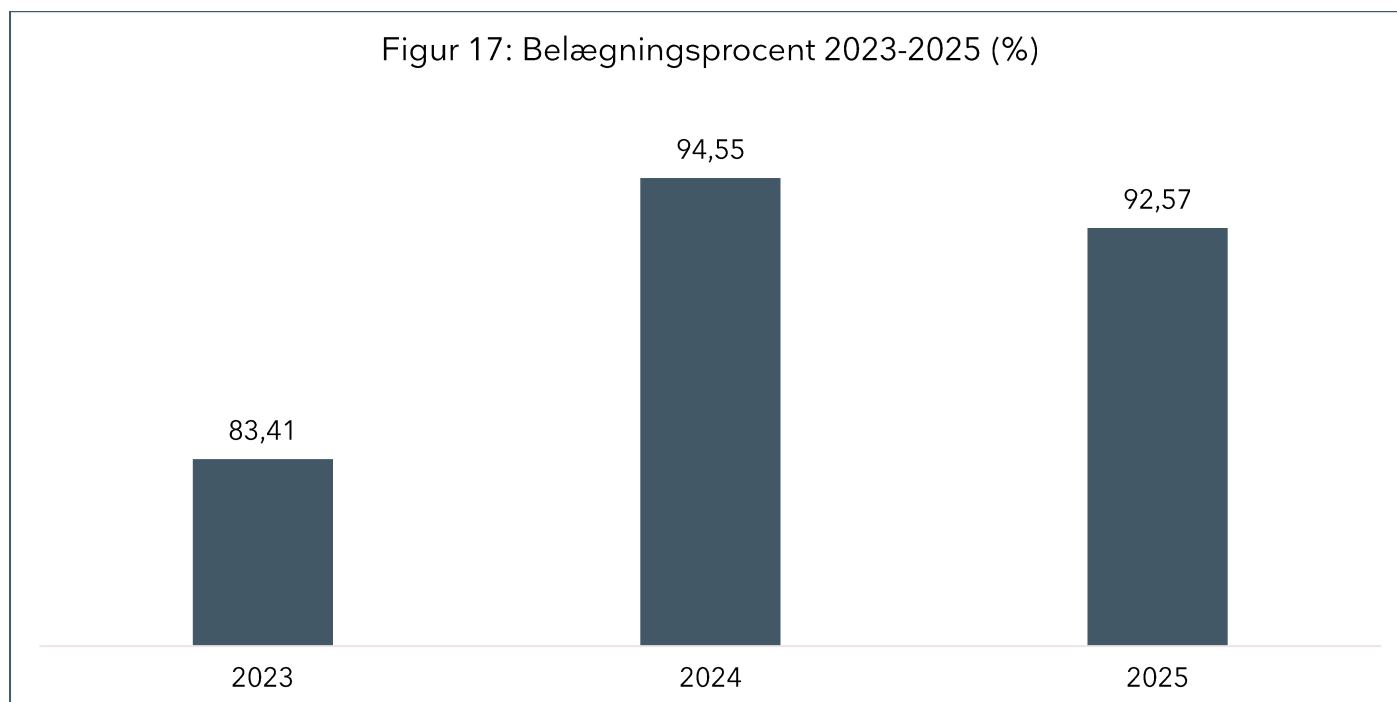

Årets belægningsprocent viser en stigning sammenlignet med de foregående år. Udviklingen peger på, at belægningsprocenten samlet set er steget fra 2023 til 2025. Niveaueet i både 2024 og 2025 ligger over 90 %, hvilket indikerer en vedvarende høj efterspørgsel og en høj udnyttelse af kapaciteten.

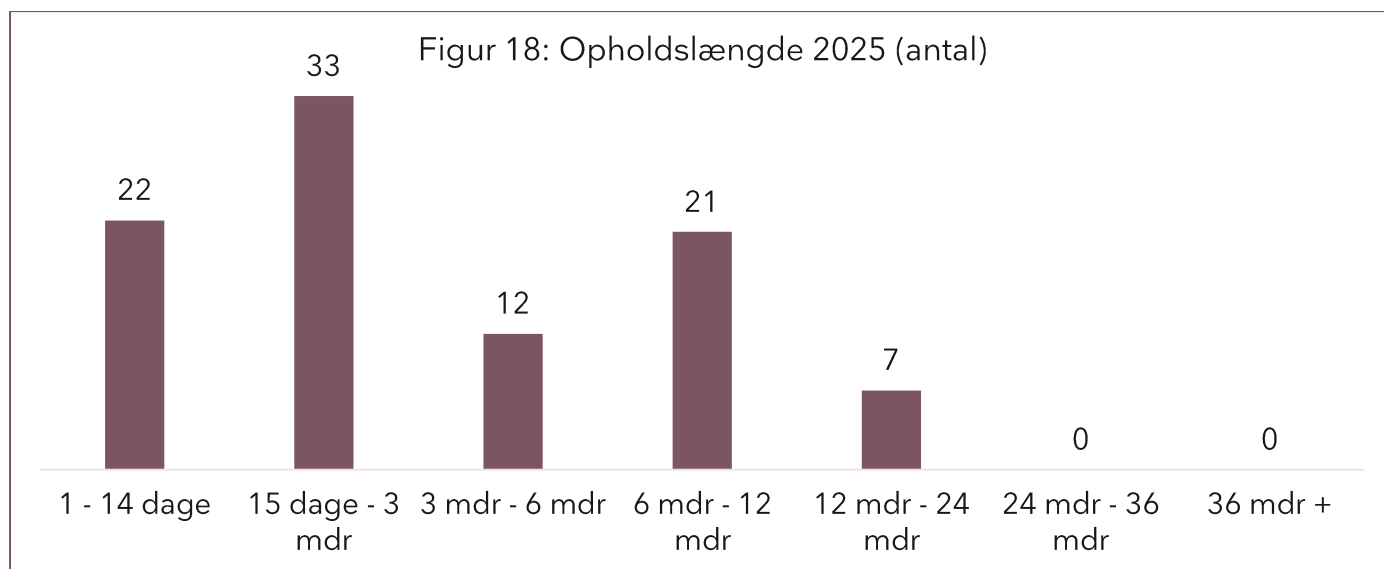
Figur 16: Belægningsprocent pr. måned 2025 (%)

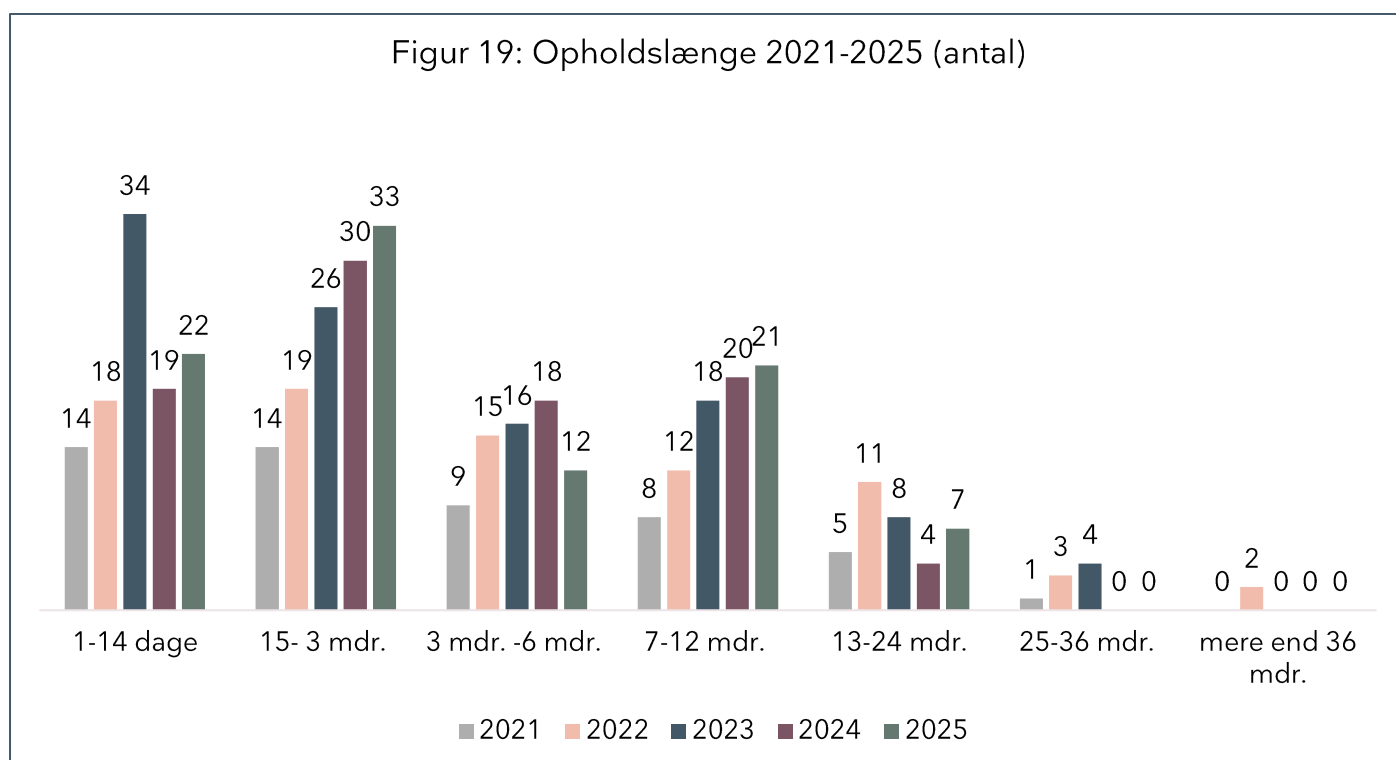
Figur 17: Belægningsprocent 2023-2025 (%)

Sammenligner vi opholdslængden i 2025 med de foregående år, kan vi ses at den ligger på samme niveau som de seneste tre år.

I grafen nedenfor fremgår det, at der siden 2021 er sket et betydeligt fald i antallet af længerevarende ophold på over 24 måneder. Dette har en direkte positiv indvirkning på den gennemsnitlige opholdslængde og vurderes samtidig at være fordelagtigt for både kvinder og børn, da erfaringer fra praksis viser, at meget lange ophold på et krisecenter kan have negative konsekvenser for familiens trivsel. Reduktionen i antallet af langvarige ophold peger på, at indsatsen for at nedbringe opholdstiden har haft en målbar effekt.

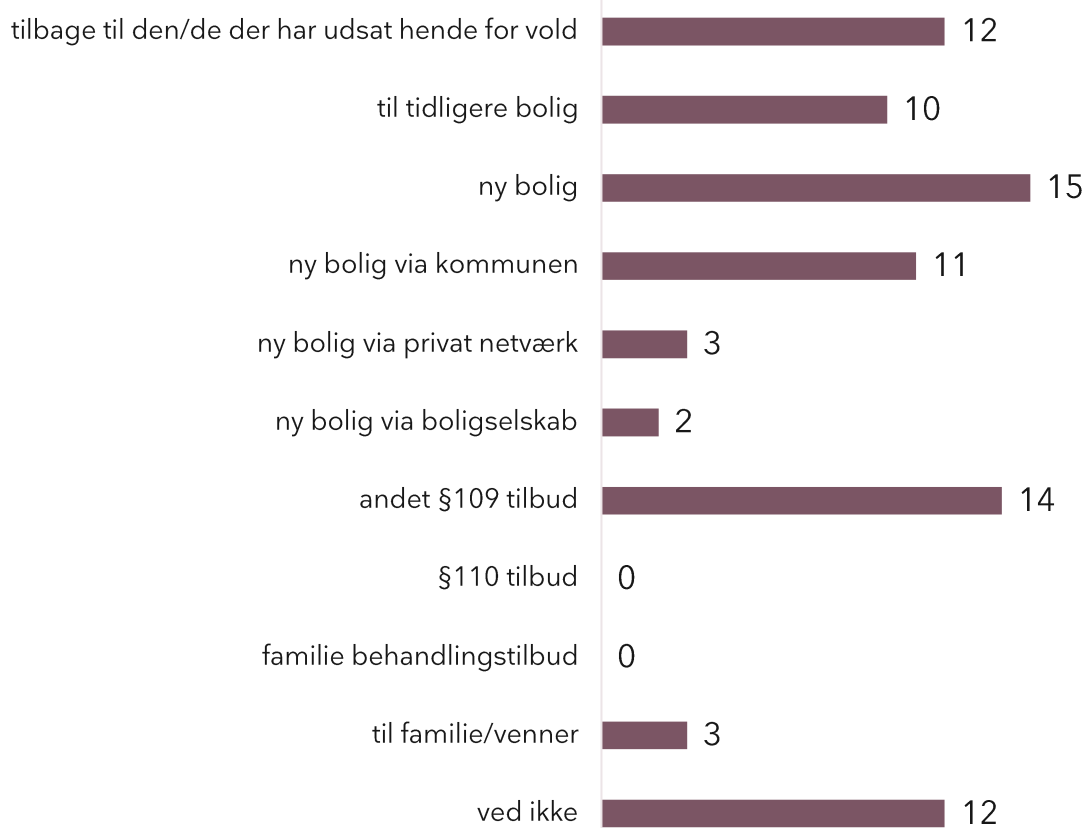
Data viser, at kvinderne udskrives til flere forskellige boligformer. 41 kvinder flytter enten tilbage til deres tidligere bolig uden den voldelige partner eller til en ny bolig, hvilket samlet svarer til 33 %. I 2024 gjaldt dette 35 %, og der ses dermed ikke nogen markant ændring.

10 % af kvinderne flytter hjem til den partner, der har udsat dem for vold. I 2024 var denne andel 13 %.

14 kvinder blev overflyttet til et andet krisecenter.

Det fremgår desuden af figuren, at der er 12 kvinder, hvor det ikke vides, hvor de er flyttet hen. Dette kan skyldes, at kvinderne har forladt krisecenteret uden at give besked eller ikke har ønsket at oplyse, hvor de er flyttet hen.

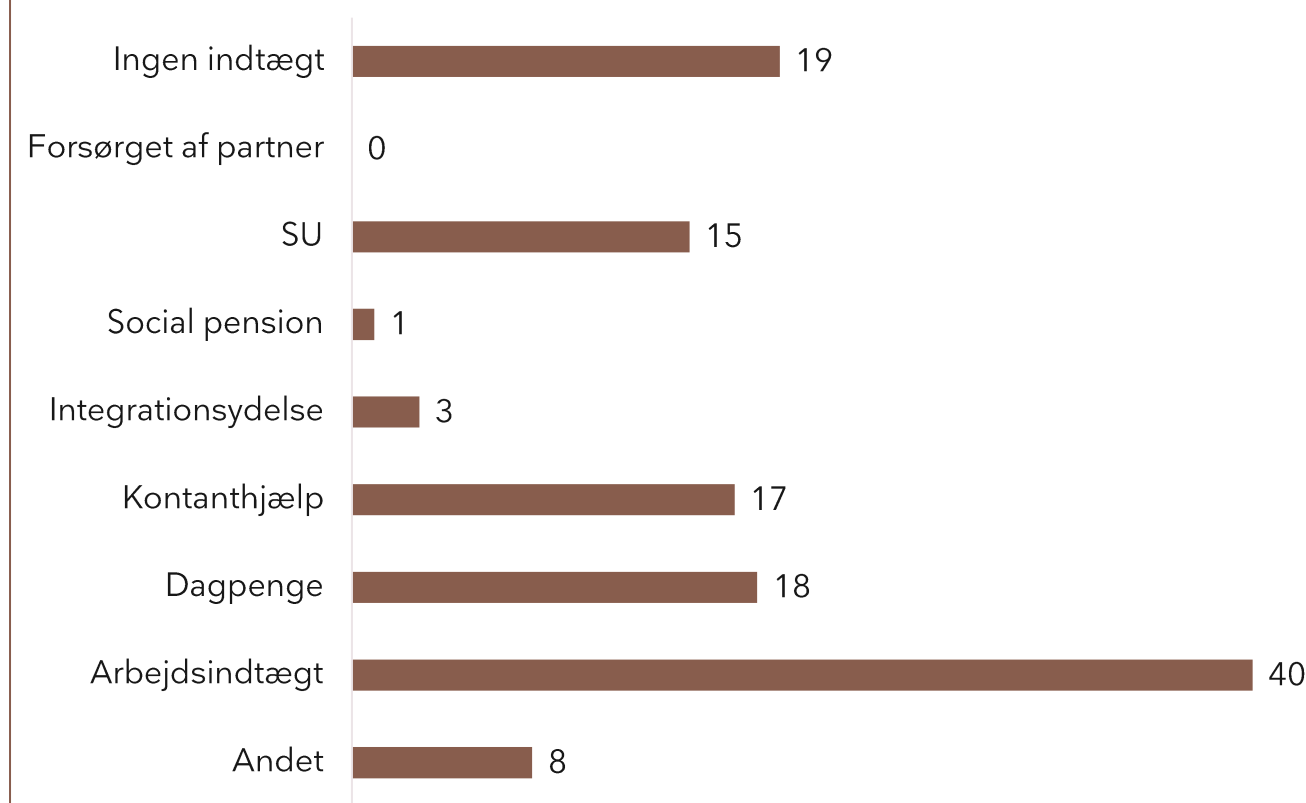
Figur 20: Fraflytter til (antal)

Kvindernes baggrund 2025

Figuren nedenfor viser, at flertallet af kvinderne i 2025 blev indskrevet uden en stabil arbejdsindtægt. Flere levede af overførselsindkomster, særligt kontanthjælp, dagpenge og SU, og en betydelig gruppe havde ingen indtægt overhovedet. Kun en mindre del af kvinderne var økonomisk selvforsørgende. Dette peger på, at en del af kvinderne må betegnes som værende i en økonomisk udsat position.

Figur 21: Kvinders indtægtsgrundlag ved indflytning (antal)

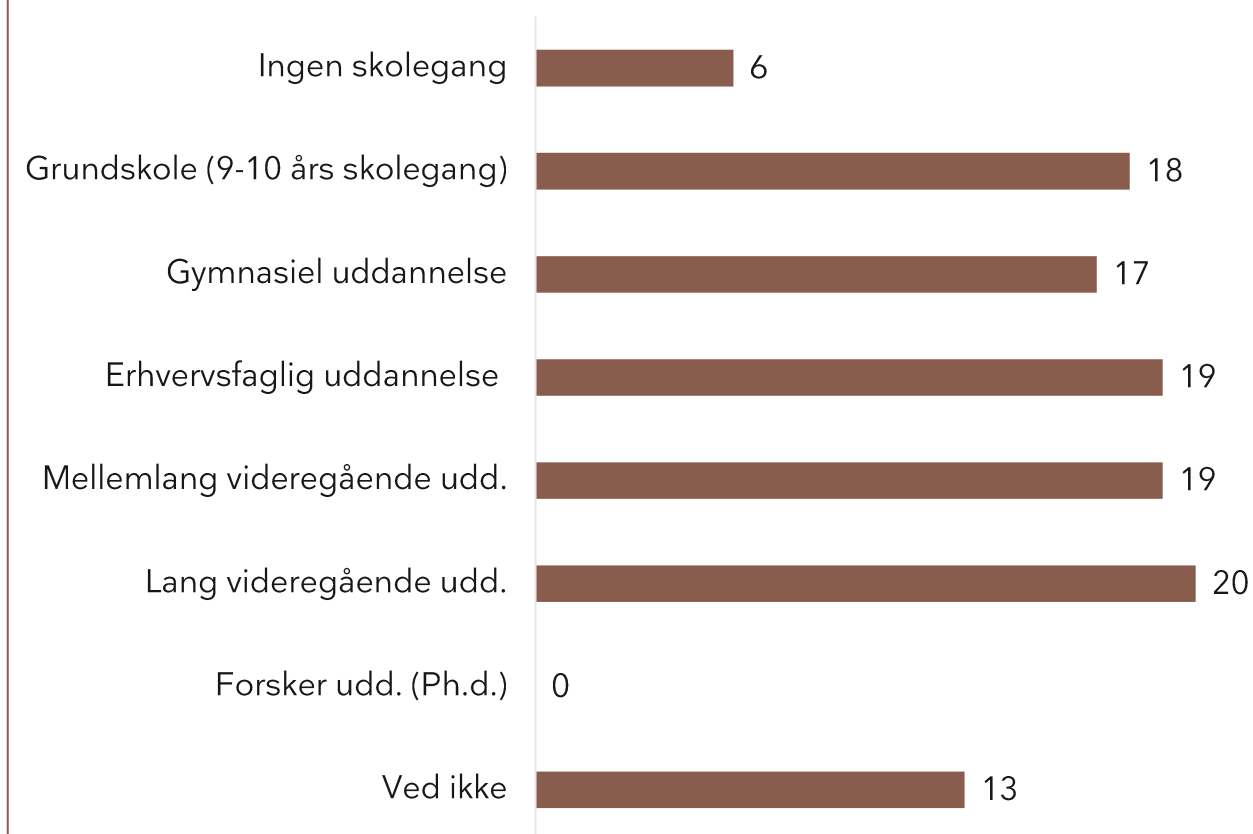

Ifølge Danmarks Statistik har over halvdelen af danske kvinder mellem 30 og 35 år fuldført en videregående uddannelse. Der ses dermed ikke et afvigende uddannelsesniveau blandt de kvinder, der havde ophold i 2025, sammenlignet med andre kvinder i samme aldersgruppe.

Gennemgangen af kvindernes uddannelsesniveau viser, at langt de fleste har enten en ungdomsuddannelse, en erhvervsfaglig uddannelse eller en videregående uddannelse. Samtidig viste indtægtsdata, at mange står uden indtægt eller er afhængige af midlertidige ydelser ved indflytning. Denne kombination peger på, at fraværet af arbejdsmarkedstilknnytning ikke skyldes manglende kvalifikationer hos kvinderne, men snarere voldens påvirkning. Psykisk, fysisk og økonomisk vold kan til sammen begrænse kvindernes

mulighed for at fastholde job, fuldføre uddannelse eller opretholde stabil indkomst. Samlet set kunne det indikere, at det i høj grad er voldens omfang og karakter, ikke uddannelsesniveauet, der hindrer kvinderne i at være i arbejde. Men det er ikke noget vi kan endeligt dokumentere med sikkerhed.

Figur 22: Kvindernes uddannelsesniveau (antal)

Der ses ingen nævneværdig ændring i, hvilke kommuner kvinderne kommer fra, sammenlignet med foregående år. Hovedparten af kvinderne kommer fortsat fra Københavns Kommune (44 %).

Figur 23: Hvilken kommune kommer kvinden fra? (antal)

Også når vi ser på, hvilke lande kvinderne kommer fra, er billedet uændret i forhold til foregående år, idet hovedparten af kvinderne fortsat kommer fra Danmark.

Ser vi på fordeling på verdensdele, kan vi se at overhalvdelen, 65 kvinder, er fra Europa, 19 kvinder er fra Asien, seks kvinder er fra Afrika og fire kommer fra Nord- og Sydamerika.

Figur 24: I hvilket land er kvinderne født? (antal)

Efter krisecenterophold

Hen over året har vi registreret 79 henvendelser, hvor fraflyttede kvinder har haft behov for efterværnsrådgivning. Dette omhandler kvinder, som står uden for et egentligt efterværnsforløb, men som henvender sig til Kvindehjemmet med behov for socialfaglig hjælp og støtte, eller som ringer, fordi de har behov for en omsorgssamtale. Det skal bemærkes, at dette tal med stor sandsynlighed er højere, da der har været visse udsving i praksis for registreringen af disse henvendelser. Tallene viser dog, at mange kvinder fortsat oplever behov for støtte og finder tryghed i at søge denne hos personalet på Kvindehjemmet efter udflytning.

Efterværnsforløb

I alt 14 kvinder har deltaget i efterværnsgrupper i 2024 og 2025. Her arbejder kvinderne videre med konsekvenserne af den vold, de har været udsat for, og de får mulighed for at spejle sig i og støtte hinanden i overgangsperioden fra Kvindehjemmet til egen bolig. I 2025 er syv kvinder opstartet i et individuelt efterværnsforløb. De har samlet set haft 111 samtaler i løbet af året med Kvindehjemmets efterværnsmedarbejder.

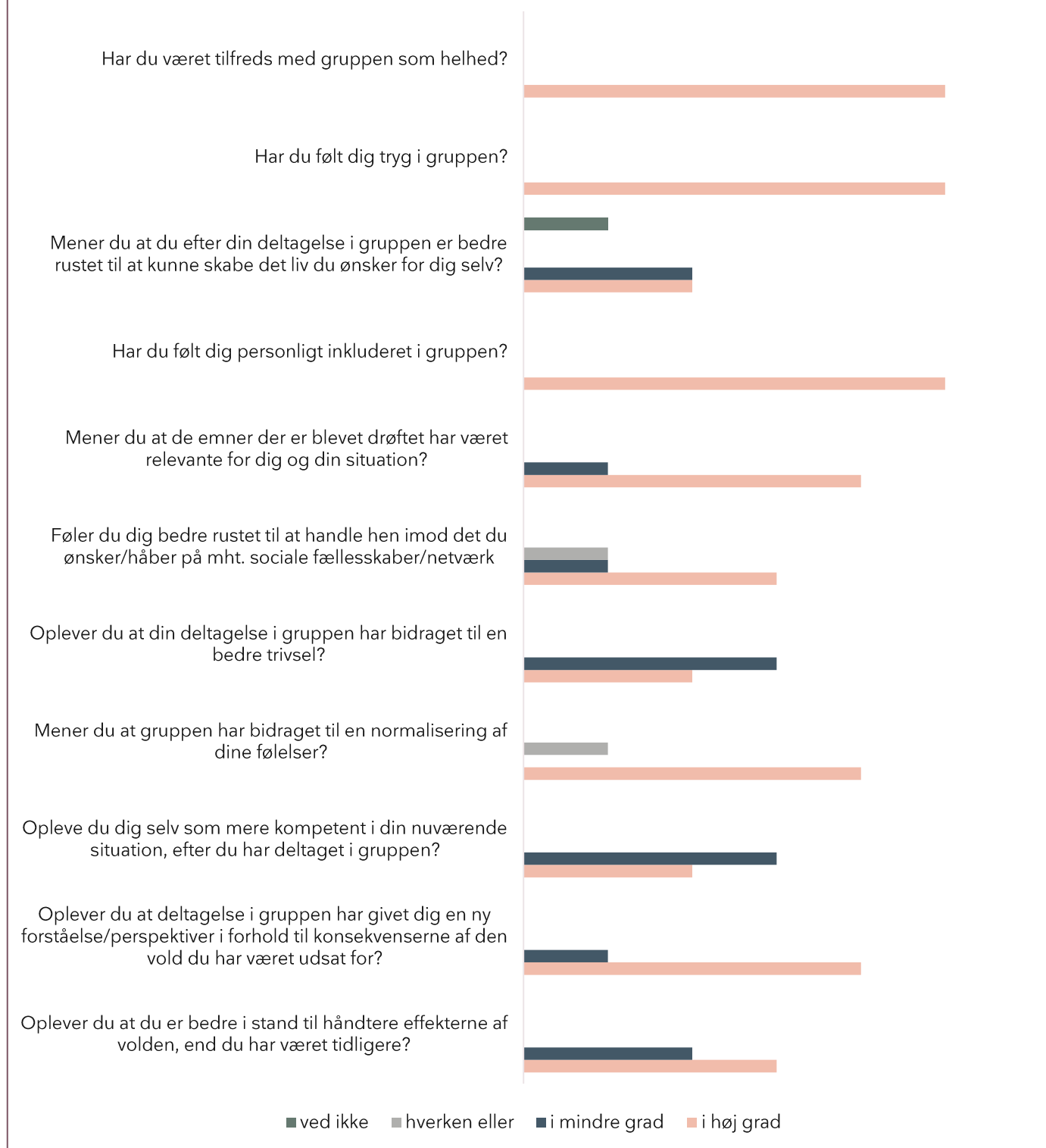
En evaluering af den første efterværnsgruppe illustrerer tydeligt, hvor stor betydning støtten i overgangen fra krisecenter til egen bolig kan have for kvinderne. Evalueringen viser desuden, at kvinderne fortsat oplever et behov for at arbejde med voldens konsekvenser, også efter at de er flyttet i egen bolig. Vi ved fra flere undersøgelser, at denne periode er særlig sårbar for mange kvinder – både fordi den kan være præget af ensomhed, og fordi mange oplever, at volden intensiveres, når kvinden ikke længere er beskyttet i samme grad som under krisecenteropholdet.

Samtidig ved vi, at ensomhed er en risikofaktor, som kan øge sandsynligheden for, at kvinder vender tilbage til en voldelig partner, og at denne risiko er særligt forhøjet i perioden umiddelbart efter fraflytning. Muligheden for efterværn kan her være med til at bryde ensomhedsfølelsen og den tvivl, mange oplever i forhold til at skulle klare sig selv. Efterværn er dermed ikke alene en god samfundsøkonomisk investering, men i særdeleshed en investering i kvindernes mulighed for et trygt, stabilt og meningsfuldt liv.

Denne evaluering tog afsæt i den første efterværnsgruppe. Gruppen mødtes hver 14. dag i tre timer, og hver gruppesession blev afsluttet med fællesspisning. Ud over gruppesessionerne

var der afsat midler til fællesskabsunderstøttende aktiviteter, som gav kvinder og børn mulighed for at mødes uden for krisecenteret og dermed opbygge og styrke netværk.

Figur 25: Tilfredshedsundersøgelse, efterværnsgruppe 1

Udgifterne til gruppen var fuldt finansieret af fondsmidler, mens Kvindehjemmet betalte de personaleressourcer der blev anvendt til at afholde grupperne.

Børn og unge 2025

Børn, der lever i hjem med vold, uanset om volden er rettet mod dem selv eller finder sted mellem de voksne, er udsat for en markant psykisk, social og udviklingsmæssig belastning.

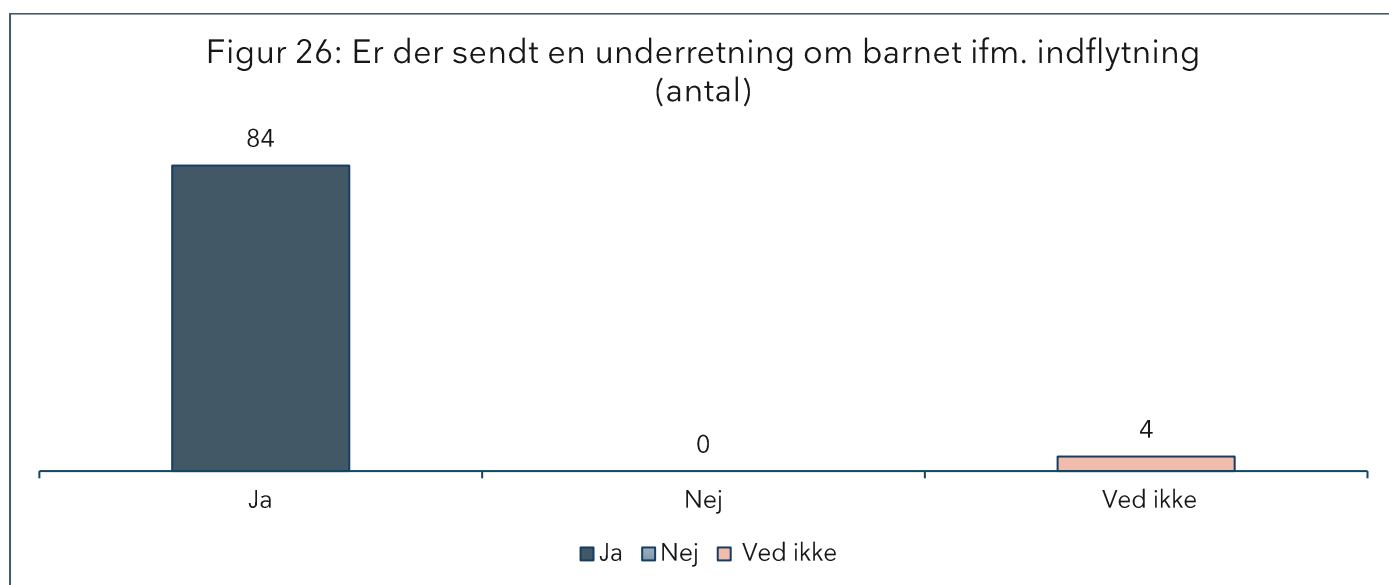
WHO og UNICEF peger på, at børn, der udsættes for eller er vidner til vold, ofte udvikler symptomer svarende til posttraumatisk stress, og at psykisk vold kan have lige så dybe og langvarige skadevirkninger som fysisk vold.

I 2025 havde 101 børn og unge ophold på Kvindehjemmet sammen med deres mor. Kvindehjemmet har aldrig tidligere haft så mange børn indskrevet.

I 2025 arbejdede vi fortsat med at udvikle den børnefaglige indsats for at sikre, at alle børn og unge modtager den nødvendige hjælp og støtte. Der kan særligt fremhæves udviklingen af interne gruppetilbud for børn og unge samt et øget fokus på udvikling af alderstilpassede indsatser.

Underretninger

Underretningspligten gælder for alle borgere. I henhold til Barnets Lov § 135 har enhver, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år udsættes for vanrøgt, nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i fare, pligt til at underrette kommunen.

Disse tal er gældende for fraflyttede børn, i alt 88. Dermed er der sendt underretninger på 95,5% af de børn der havde ophold, der blev afsluttet i 2025.

Som fagpersoner har medarbejderne på Kvindehjemmet en udvidet underretningspligt. Det betyder, at vi er forpligtet til at reagere alene på baggrund af forhold, der giver anledning til en formodning om, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte, uden at der behøver at foreligge sikker viden om forholdene.

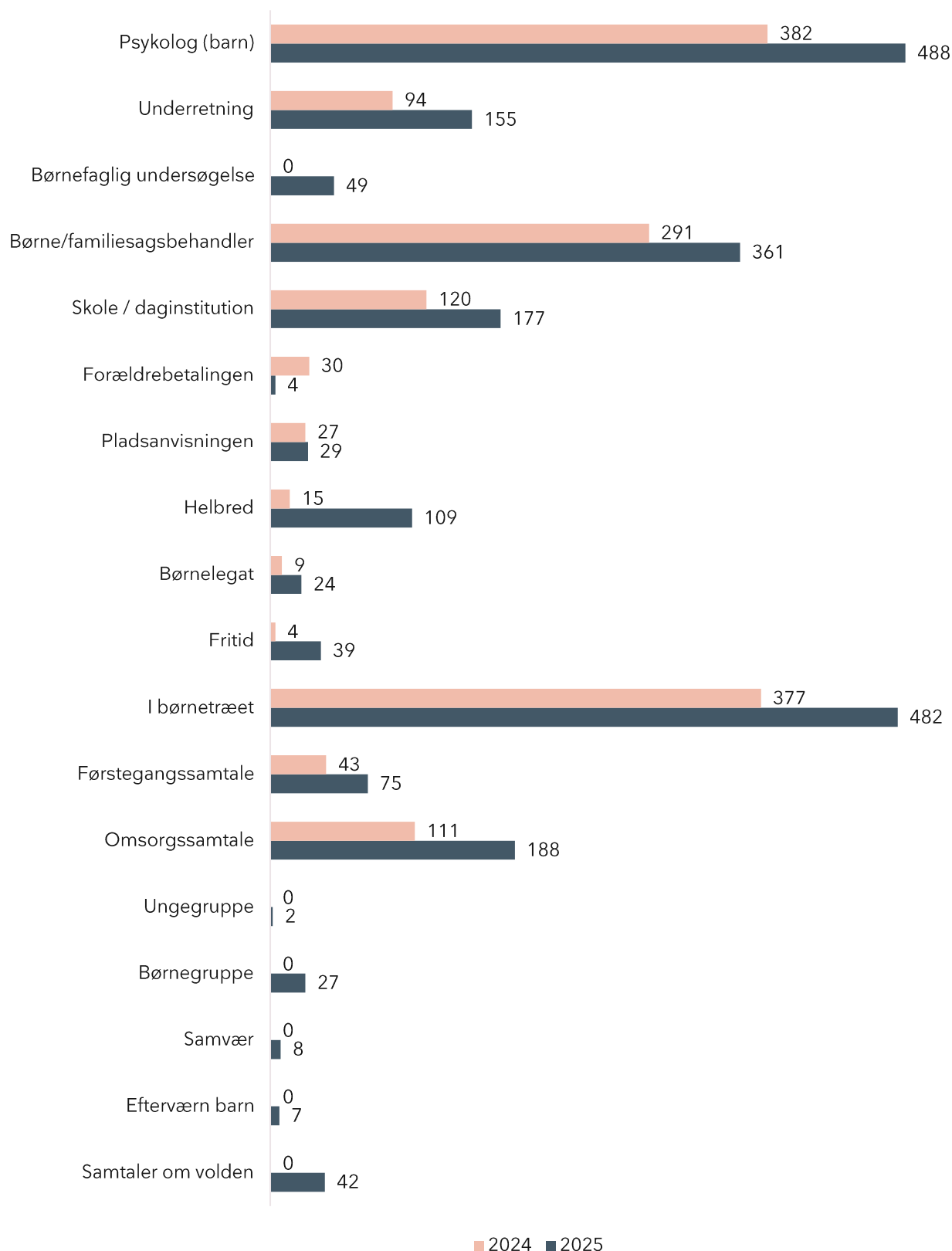
Dokumentation på børn og unges ophold

I forbindelse med det mere systematiske arbejde med dokumentation ses der en markant stigning i antallet af notater om børn og unge. Dette er en positiv udvikling, som er med til at sikre kontinuitet og kvalitet i børn og unges sagsforløb. Det giver de børn og unge, som har opholdt sig på Kvindehjemmet sammen med deres mødre, mulighed for senere at søge aktindsigt og dermed opnå viden og indsigt i deres egen historie i den periode, hvor de boede på krisecentret.

I 2024 blev der registreret i alt 1.122 notater om børn og unge, mens antallet i 2025 steg til 1.780. Sammenholdt med antallet af fraflyttede børn viser en beregning af gennemsnittet pr.

barn en stigning på 42 % i antallet af notater, hvilket peger på en ændring og styrkelse af dokumentationspraksissen.

Figur 27: Antal registrerede notater på børn i 2025 og 2024 (antal)

Selvom datagrundlaget på enkelte områder ikke er fuldstændigt, er udviklingen så betydelig, at den må anses som retningsgivende. Analysen peger samlet set på en anseelig styrkelse af dokumentationskvaliteten i arbejdet med børn og unge. Stigningen i antallet af notater vidner om en mere systematiseret og professionel praksis, hvor dokumentationen i højere grad understøtter både sagsforløbene og den helhedsorienterede indsats.

At dokumentationsarbejdet bevæger sig i en mere kvalitetssikret retning, forventes at have en positiv effekt på både sagshåndtering og barnets mulighed for at blive inddraget i og forstå sin egen sag.

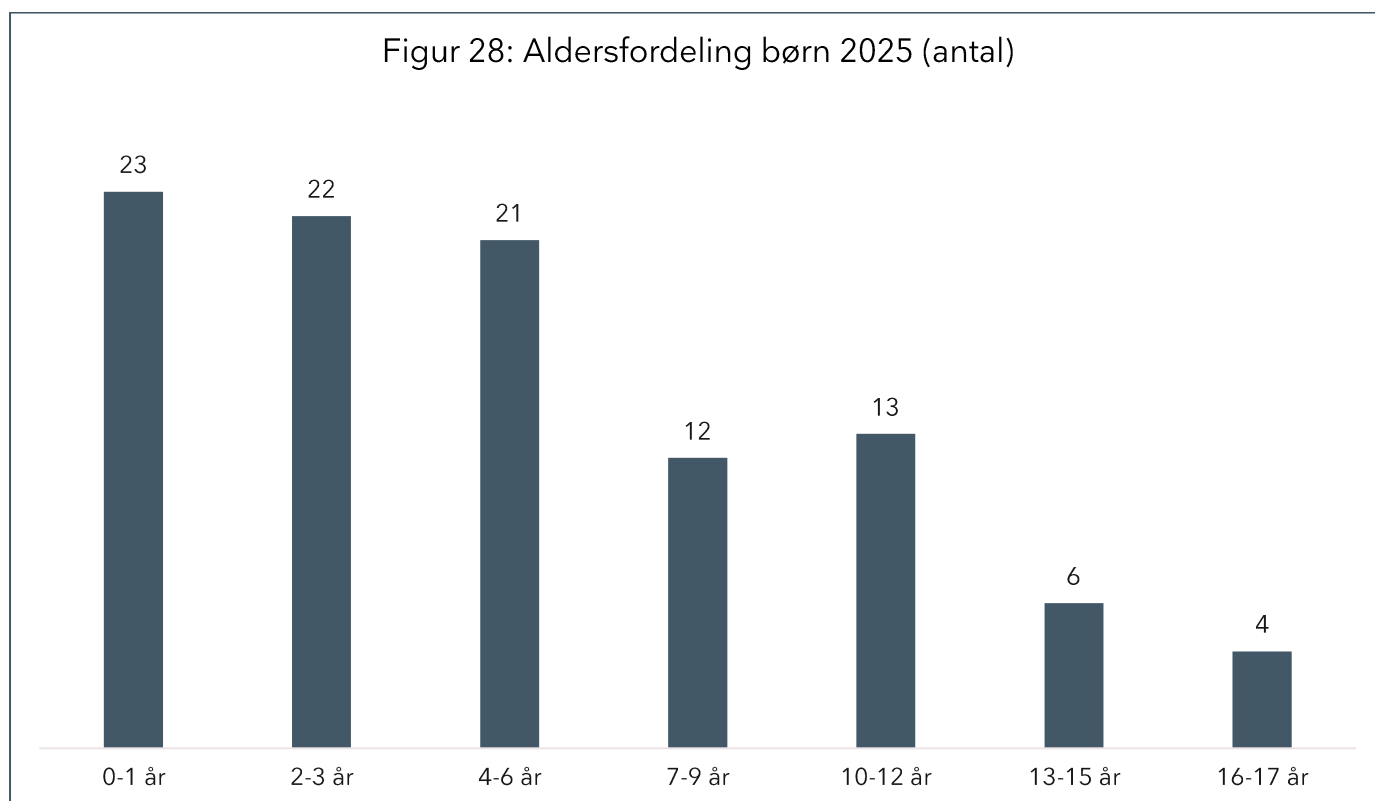
Sammenlignet med 2024 har der i 2025 været betydeligt flere børn i aldersgruppen 0-1 år, idet antallet er steget fra fire børn i 2024 til 23 børn i 2025.

I aldersgruppen 2-3 år ses der derimod et fald fra 35 børn i 2024 til 22 børn i 2025.

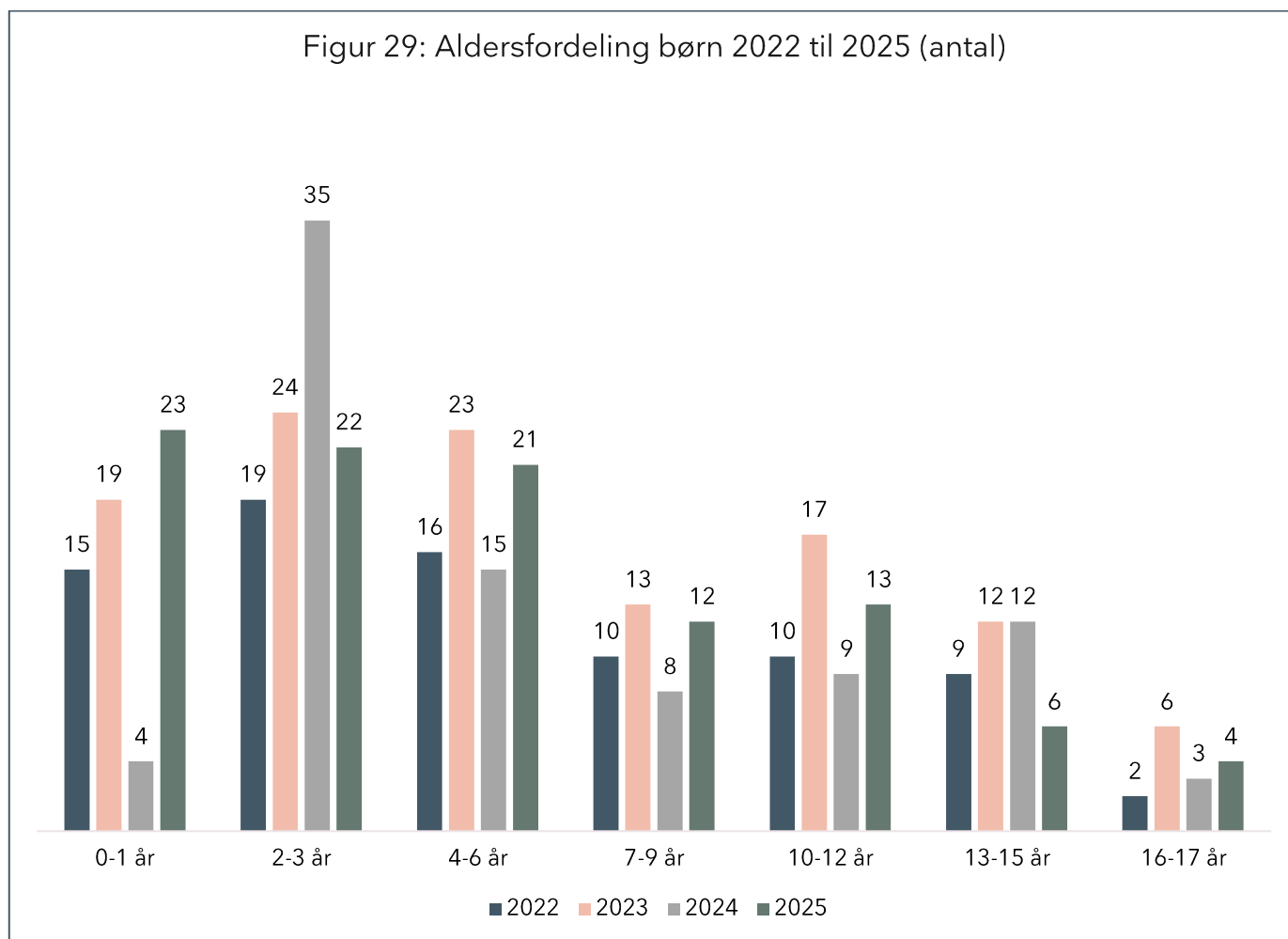
I aldersgruppen 4-6 år ses en mindre stigning fra 15 børn i 2024 til 21 børn i 2025.

I aldersgruppen 13-15 år var der omvendt markant færre unge i 2025 sammenlignet med 2024. Hvor der i 2024 var 12 unge i alderen 13-15 år, var der i 2025 seks unge i samme aldersgruppe.

Figur 28: Aldersfordeling børn 2025 (antal)

Figur 29: Aldersfordeling børn 2022 til 2025 (antal)

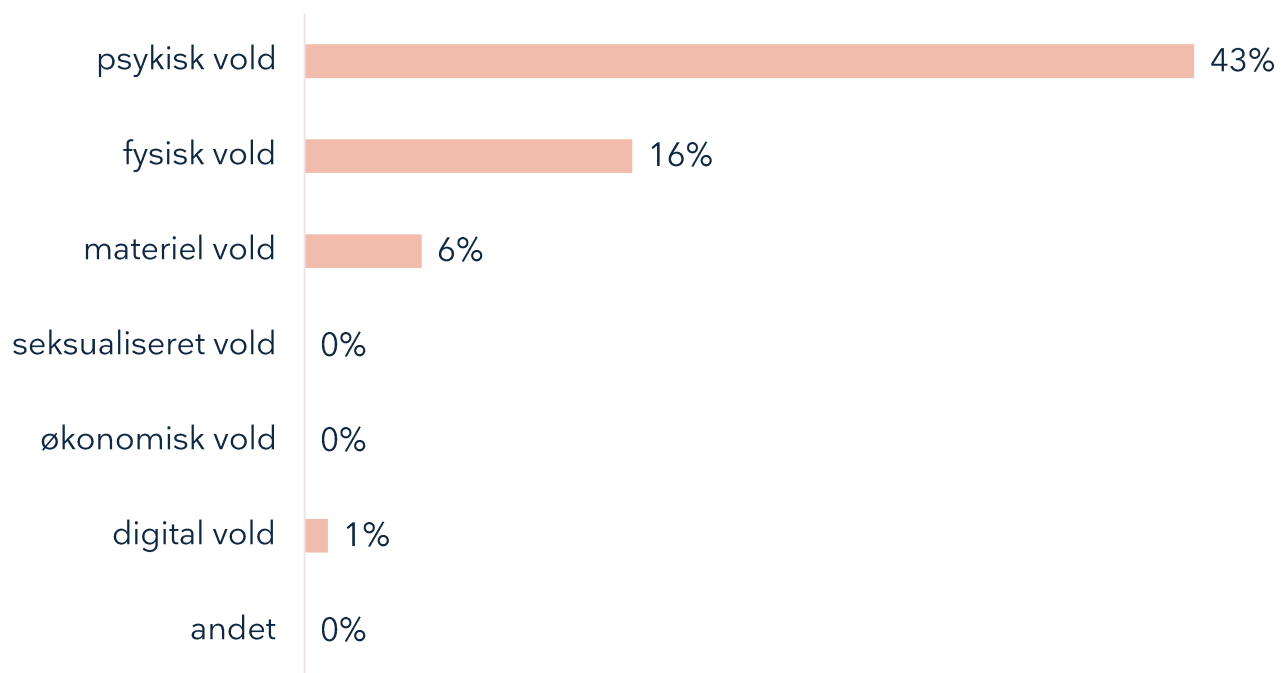
Vold mod børn 2025

Data er baseret på de 88 børn der fraflyttede Kvindehjemmet i 2025.

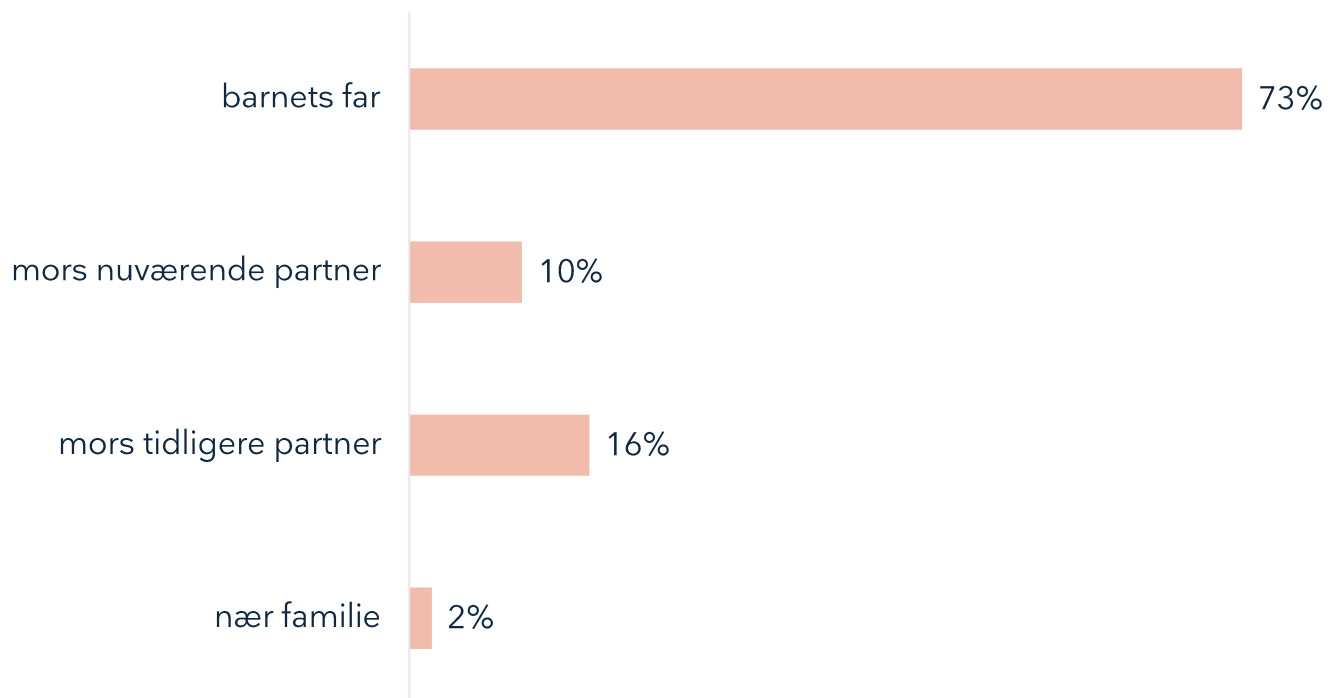
Vold kan påvirke et barn dybt og langvarigt. Forskning viser, at børn, der udsættes for vold, har en markant øget risiko for at udvikle angst, depression og posttraumatisk stress (WHO, 2024).

Tallene viser, at børn og unge både oplever at blive udsat for vold direkte og at være til stede og overvære, når deres mor, som primær omsorgsperson, udsættes for vold. For at illustrere denne forskel har vi valgt at opdele tallene i tilfælde, hvor et barn eller en ung er udsat for henholdsvis direkte og indirekte vold. Uanset om der er tale om direkte eller indirekte vold, viser tallene, at det i næsten tre fjerdedele af alle tilfælde er barnets eller den unges far, der udøver volden.

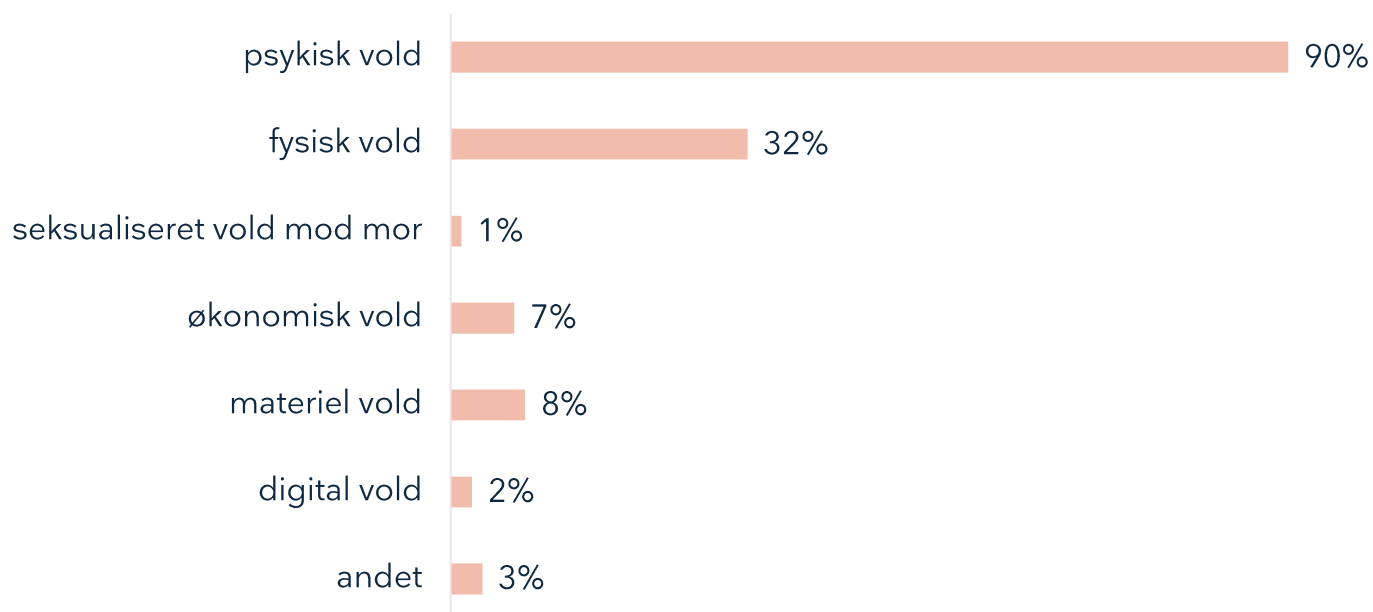
Figur 30: Har barnet været udsat for direkte vold? (%)

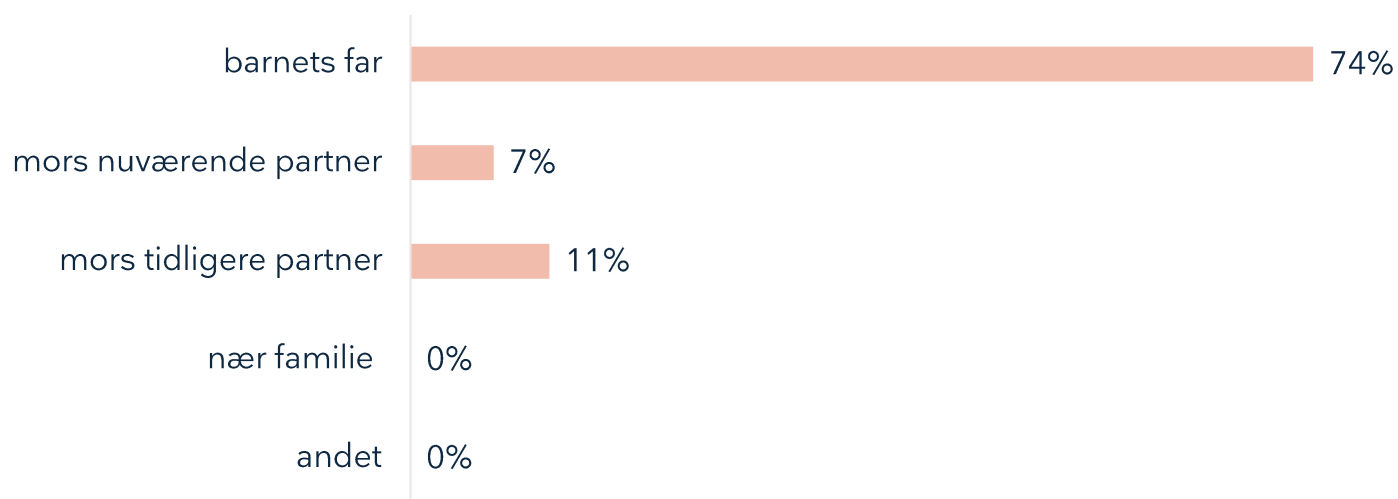
Figur 31: Hvem har udsat børnene for direkte vold? (%)

Figur 32: Har barnet været udsat for indirekte vold? (%)

Figur 33: Hvem har udøvet den indirekte vold? (%)

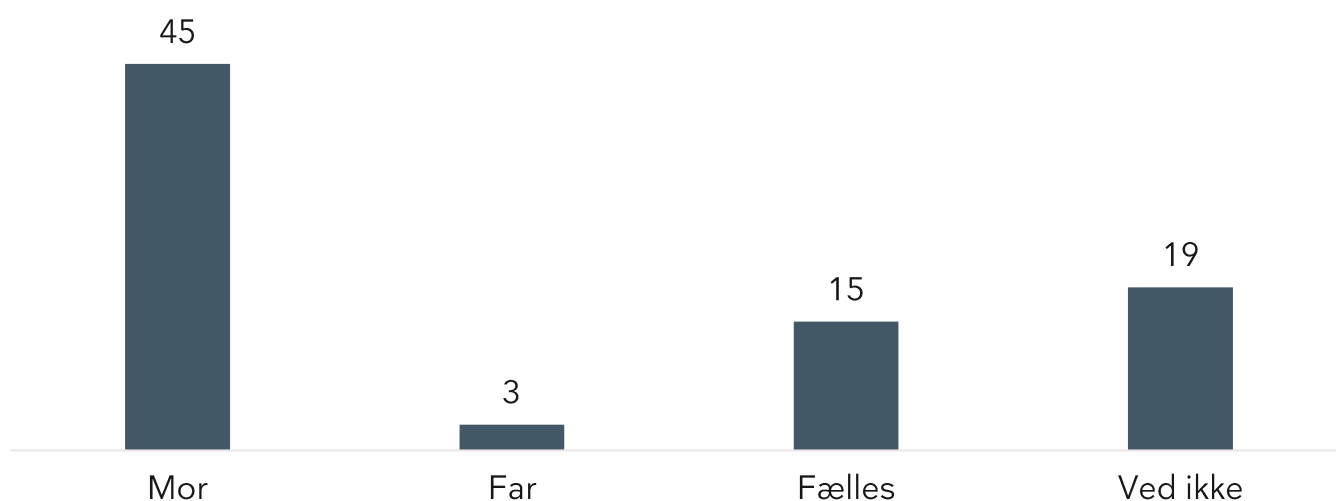
Konsekvenserne ved at blive udsat for vold, uanset om den er direkte og/eller indirekte, er forbundet med tilsvarende negative påvirkninger af børns mulighed for at udvikle sig og trives sammenlignet med børn og unge, der ikke har været udsat for vold – både i barndommen og ungdommen samt senere i livet.

Børnenes hverdag under deres ophold

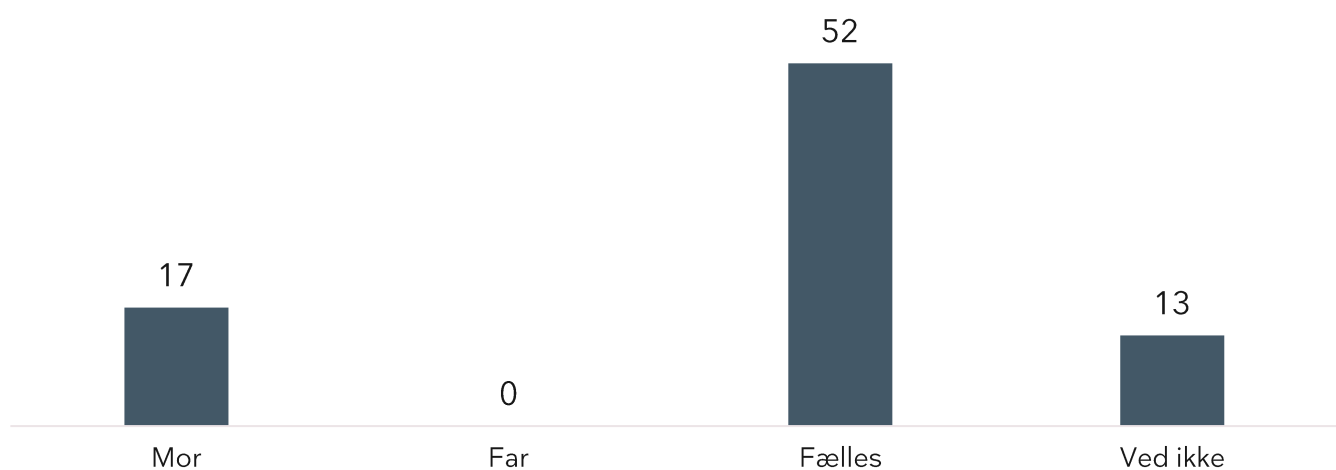
Forældremyndighed, samvær og bopæl er forhold i børnenes livssituation, som kan have stor betydning under deres ophold på Kvindehjemmet. Beslutninger på disse områder har direkte indflydelse på barnets hverdag samt på dets oplevelse af tryghed og stabilitet. En væsentlig del af de socialfaglige indsatser omhandler derfor at tilbyde mødrene råd og vejledning om disse forhold.

Tallene viser, at der i langt de fleste familier er fælles forældremyndighed, mens det overvejende er mor, der har barnets bopæl. Dette er samme billede, som er set i de foregående år.

Figur 35: Hvem har bopælen over barnet ved fraflytningen? (antal)

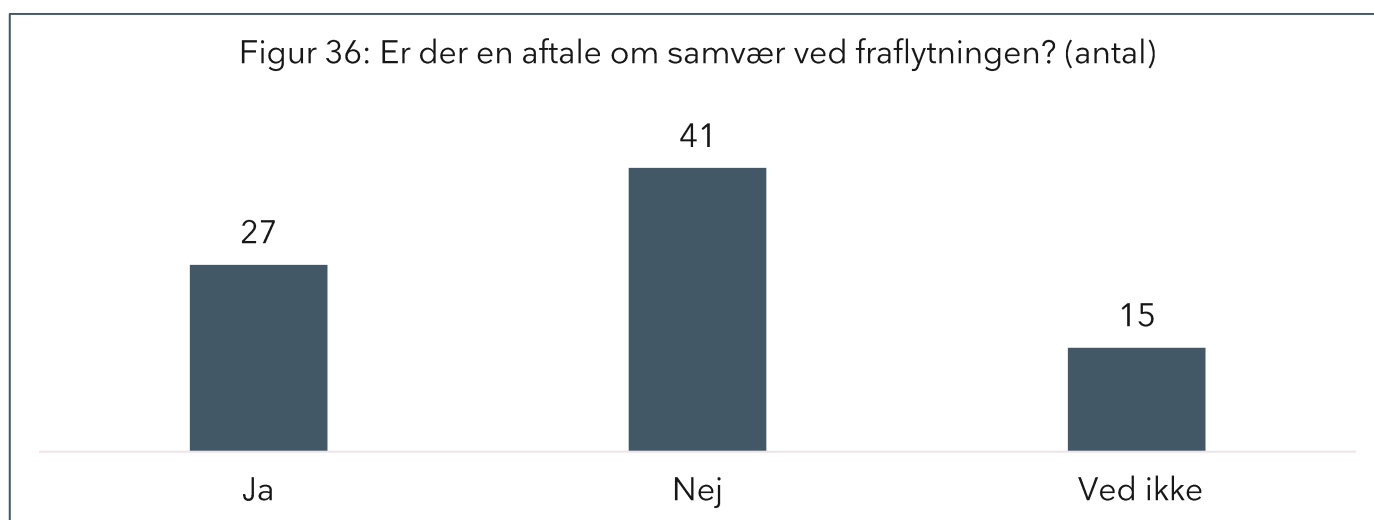
Figur 34: Hvem har forældremyndigheden ved fraflytningen? (antal)

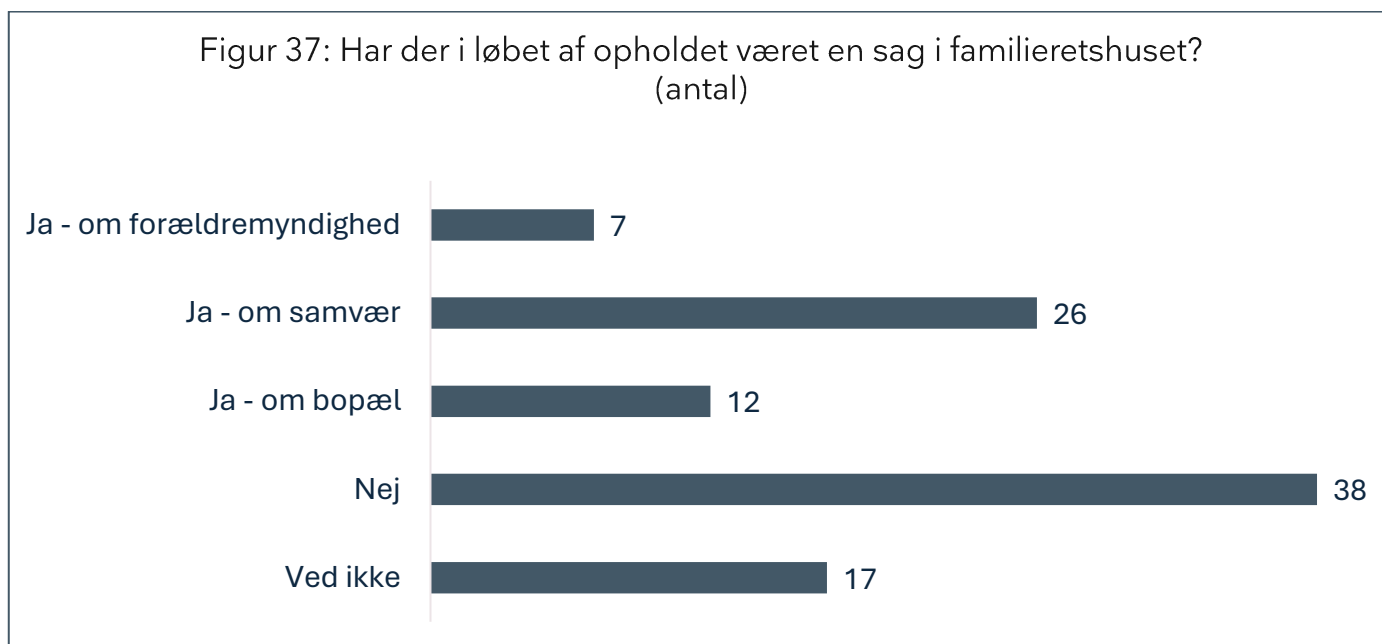
Tallene viser, at kun omkring halvdelen af familierne har en etableret samværsaftale ved fraflytning. Dette peger på, at mange børn forlader Kvindehjemmet i en uafklaret eller midlertidig samværssituation.

En sag ender i Familieretshuset, når forældrene ikke selv kan blive enige om forhold, der vedrører barnet – typisk forældremyndighed, bopæl, samvær eller børnebidrag.

Forskningen i fortsættelsesvold peger netop på, at mange kvinder oplever, at volden fortsætter gennem samarbejdet om disse uafklarede juridiske forhold vedrørende fælles børn.

Som vi kan se i figur 37, så har der hen over året været flere sager i familieretshuset. Særligt om fastsættelse af samvær. Tallene fra 2024 viste det samme; at der var flest sager om samvær.

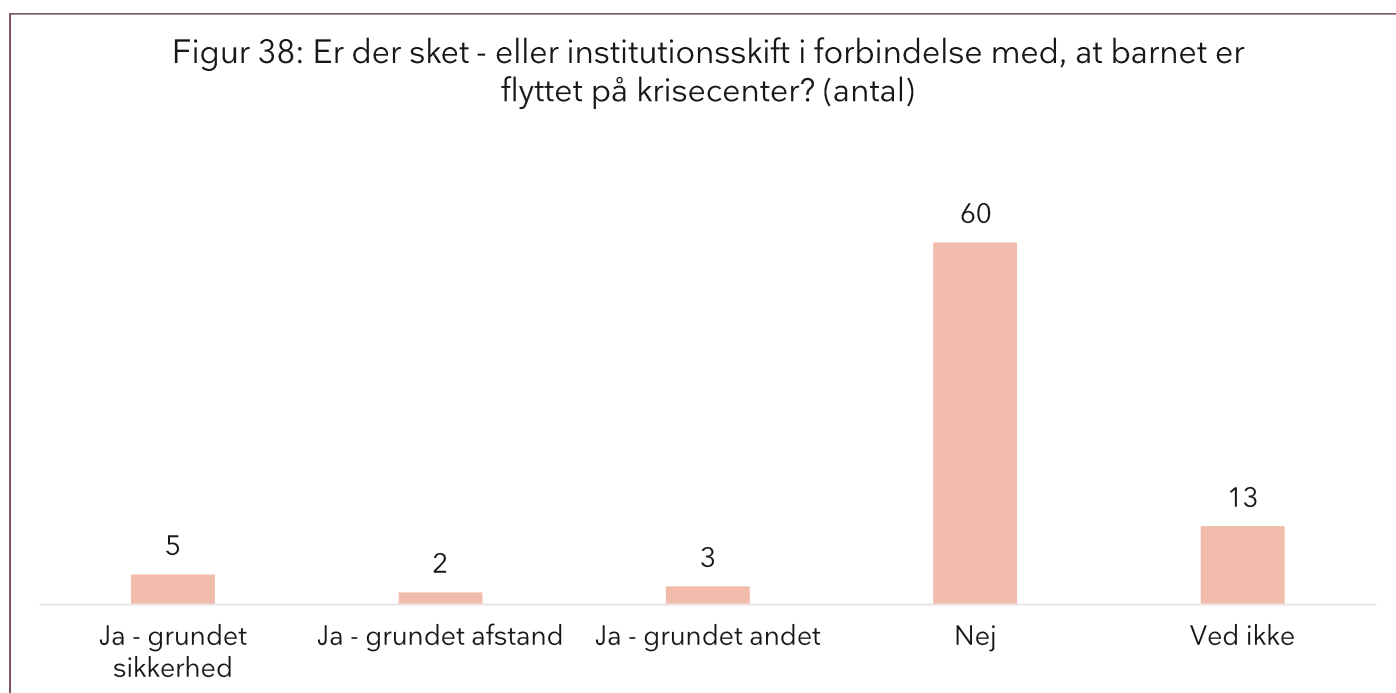

Sikkerhed i barnets hverdag

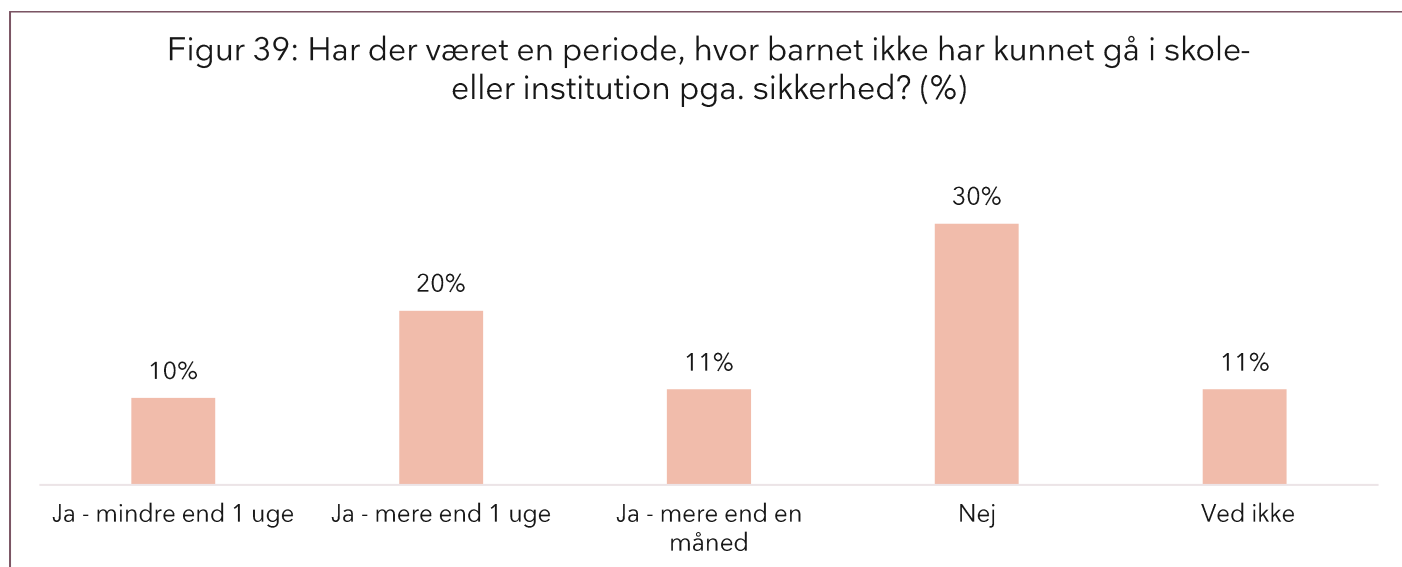
De fleste børn og unge kan fortsætte i daginstitution eller skole under deres ophold på Kvindehjemmet og dermed opretholde en hverdag i vante rammer.

For andre børn og unge kan indflytningen på Kvindehjemmet dog indebære en sikkerhedsrisiko i forhold til at komme i skole eller daginstitution. Det kan derfor være nødvendigt midlertidigt at holde dem hjemme fra skole eller daginstitution eller i visse tilfælde helt at skifte dagtilbud eller skole for at sikre barnets eller den unges ret til beskyttelse. Der arbejdes løbende med at vurdere, hvornår det er trygt for barnet eller den unge at genoptage sin hverdag, og hvornår det er relevant med et eventuelt skift til et andet tilbud.

Herunder ses, at det er en mindre andel af børn og unge, der har haft behov for at skifte daginstitution eller skole. I alt 10 børn og unge har været berørt heraf. I 2024 var tallet 17.

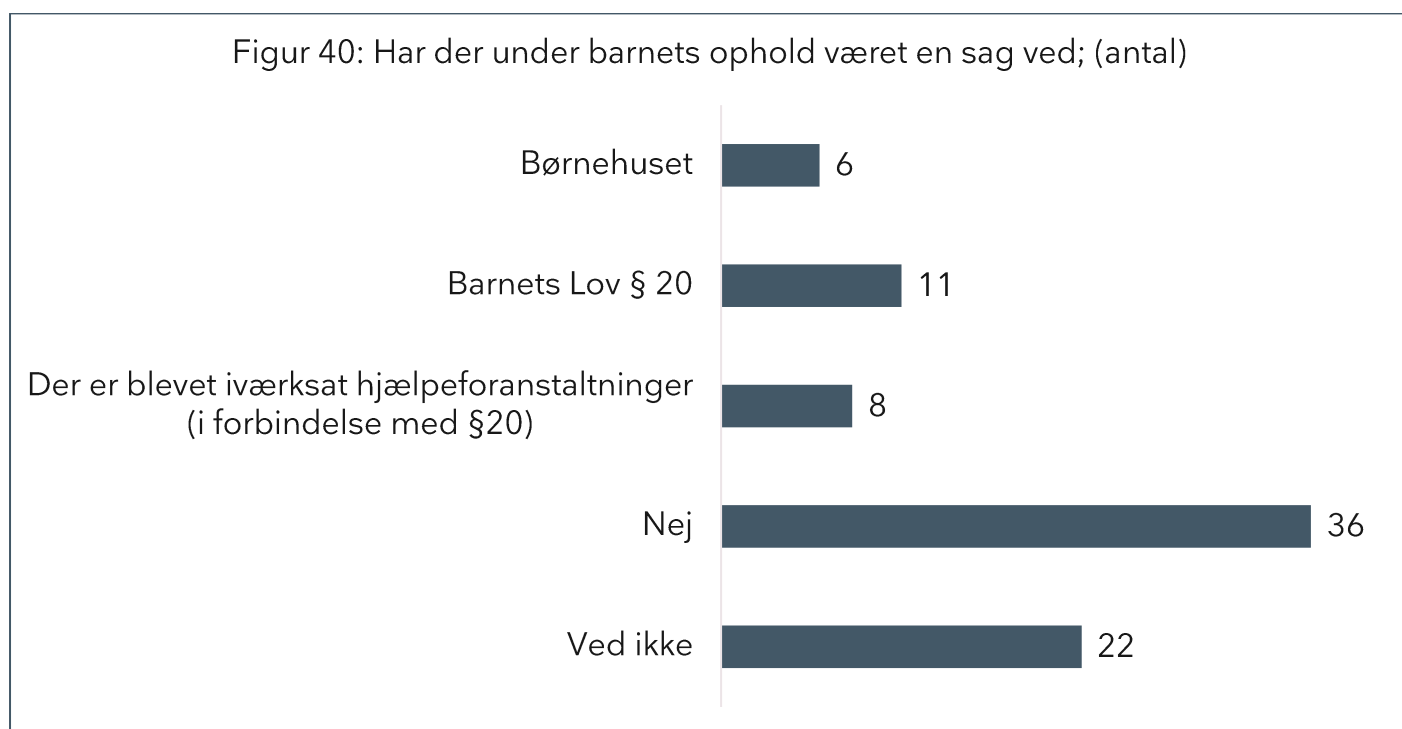

Lidt over 10 % af alle de børn og unge, der blev indskrevet i 2025, måtte være væk fra deres normale børne- og ungeliv i mere end en måned af hensyn til deres sikkerhed. Tallene er på niveau med samme måling i 2024.

Figur 39

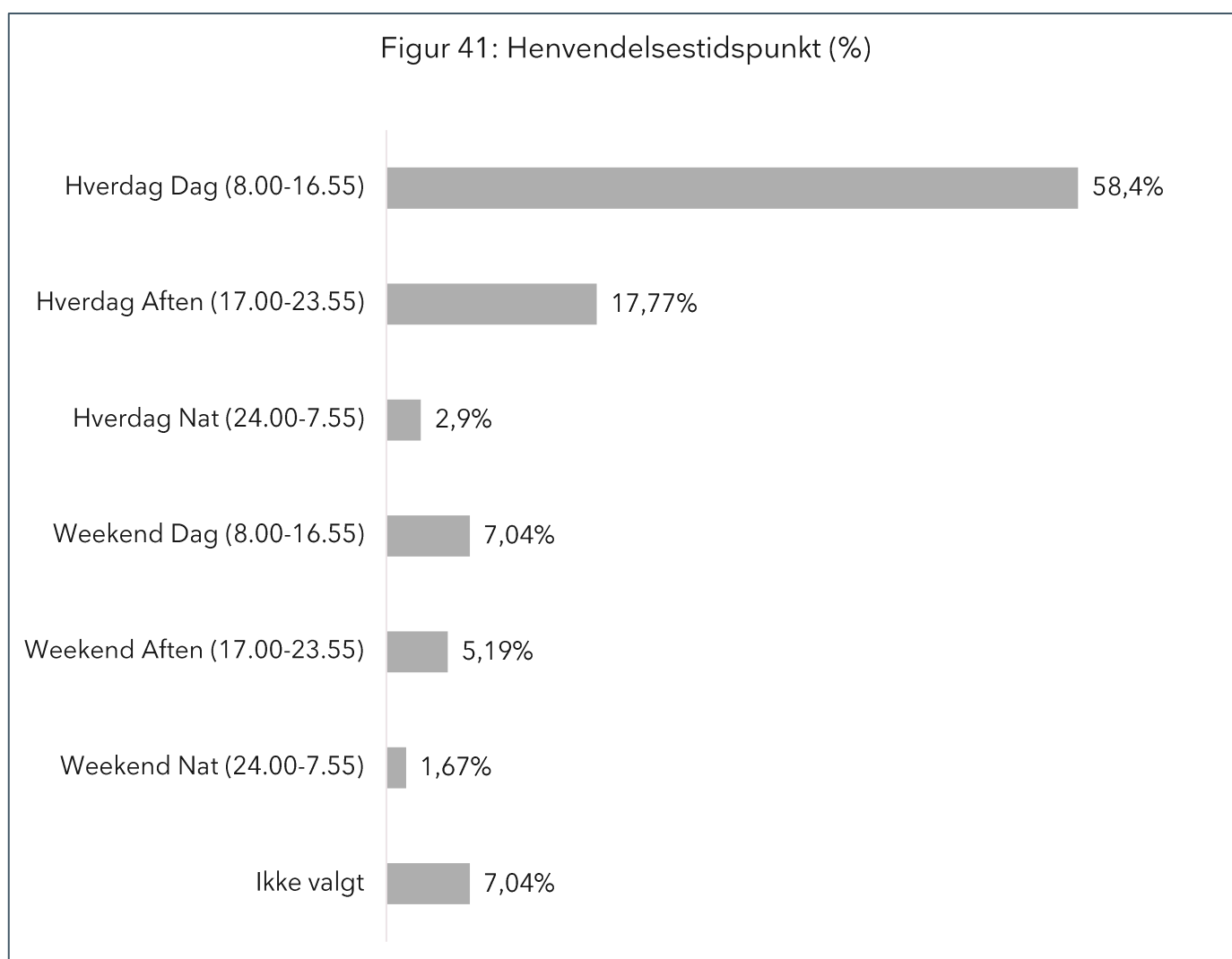
I 2025 ser vi, at 25 børn fik bevillet en form for kommunal indsats under deres ophold på Kvindehjemmet. Dette svarer til 28,5 % af de i alt 105 børn, som blev indskrevet i 2025. Tallene viser, at 41 % ikke fik tilbudt en indsats på baggrund af de underretninger, der er blevet sendt, og det er uklart, om de resterende 30 % er blevet tilbudt en indsats.

Henvendelser 2025

I 2025 overgik Kvindehjemmet til at benytte Danmarks Statistiks henvendelsesmodul, ligesom alle andre krisecentre i Danmark. Dette medfører et mindre detaljeret datagrundlag, og henvendelsesstatistikken vil derfor være mindre informativ i denne rapport sammenlignet med tidligere år.

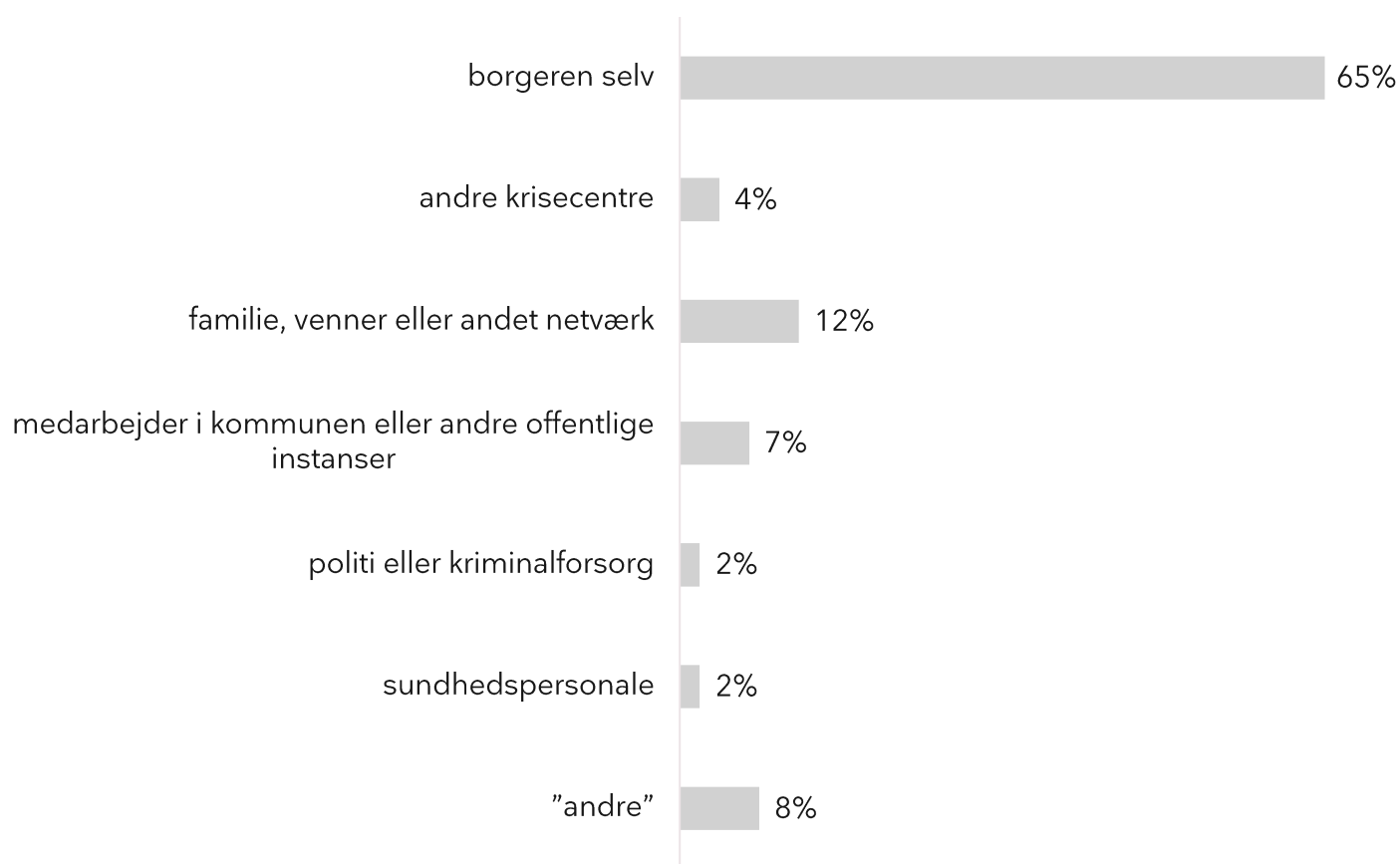
Som det fremgår af figur 41, sker langt de fleste opkald fortsat i dagtimerne på hverdage. Fordelingen af, hvem der tager kontakt, viser ligeledes et tilsvarende mønster som i de foregående år. Der er således tale om et stabilt og genkendeligt resultat, både hvad angår den tidsmæssige fordeling af henvendelserne og henvendelseskilderne.

En gennemgang af, hvem der står bag henvendelserne, viser, at det også i år i høj grad er borgerne selv, der tager kontakt. Således kommer 65 % af alle henvendelser direkte fra borgerne selv. Dernæst kommer 12 % fra pårørende og 7 % fra medarbejdere i offentlige instanser.

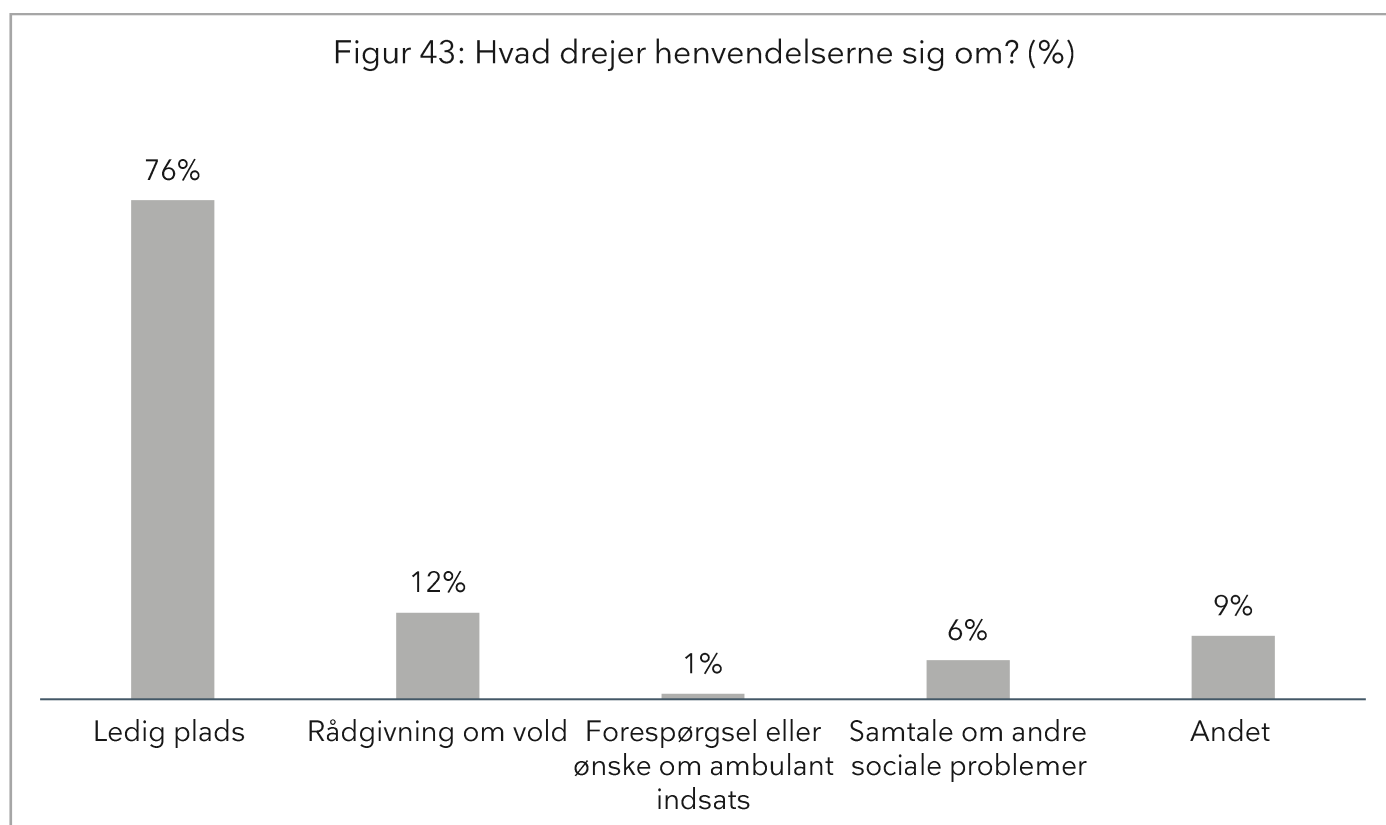
Igen i år er det værd at bemærke, at Kvindehjemmet fortsat modtager meget få opkald fra politiet og sundhedspersonale - fagpersoner, som ellers må antages jævnligt at være i kontakt med vold i nære relationer.

Figur 42: Hvem kommer henvendelsen fra? (%)

Ligesom i de foregående år udgør langt størstedelen af henvendelserne fortsat forespørgsler om ledige pladser. Det er dog langt fra alle, der henvender sig med dette formål, som falder inden for målgruppen efter servicelovens § 109.

Samlet set henvender 18 % sig for at få rådgivning om vold eller for at have en samtale om andre sociale problemstillinger. Dette vedrører i høj grad udfordringer som boligløshed, misbrug eller psykiske vanskeligheder.

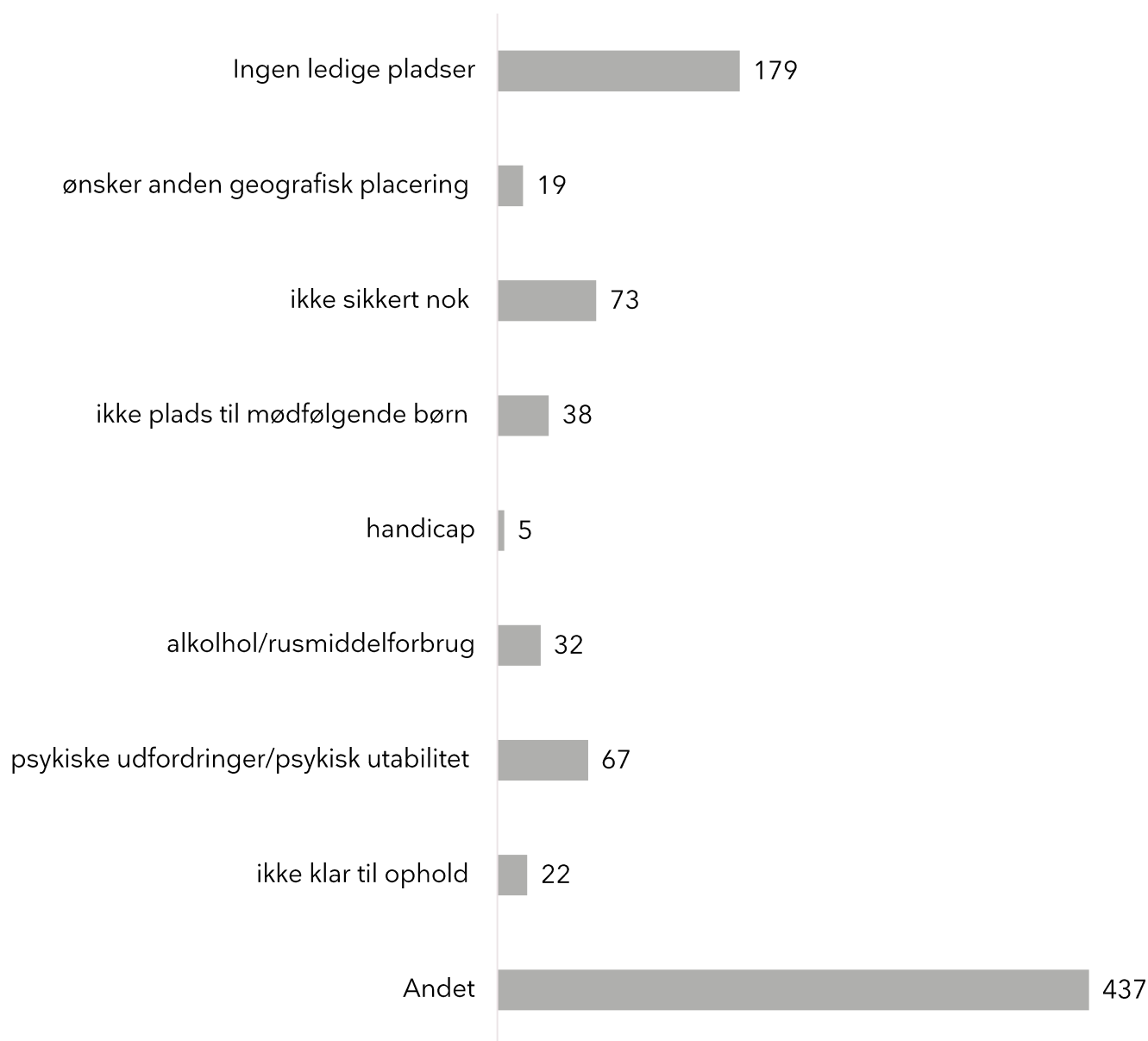
I alt 834 personer henvendte sig for at høre om muligheden for en ledig plads. Af disse blev 217 personer henvist videre, fordi Kvindehjemmet ikke havde ledige pladser eller ikke havde plads til medfølgende børn. Disse personer blev ved henvendelsen vurderet til at være inden for målgruppen. Yderligere 73 personer blev henvist videre af hensyn til deres sikkerhed, mens 99 personer blev afvist på grund af misbrug eller psykisk ustabilitet.

"Andet" anvendes som afvisningsgrund, når personer, der henvender sig om en ledig plads, ikke vurderes at være inden for målgruppen for et krisecenterophold. I 2025 gjaldt dette i alt 437 personer, svarende til næsten halvdelen af alle, der henvendte sig om en ledig plads. Kategorien "Andet" kan dog også anvendes, når henvendelsen drejer sig om andre forhold end forespørgsel om en ledig plads.

Det nye modul giver os ikke mulighed for at præcisere yderligere. I og med at langt de fleste, der henvender sig, gør det med henblik på en ledig plads, må det antages, at hovedparten af henvendelserne registreret under kategorien "Andet" er afvisninger, der skyldes, at personen falder uden for målgruppen.

Der skal dog tages et vist forbehold ved læsningen af dette års registreringer, da det har vist sig, at det tager tid at ensrette registreringspraksissen

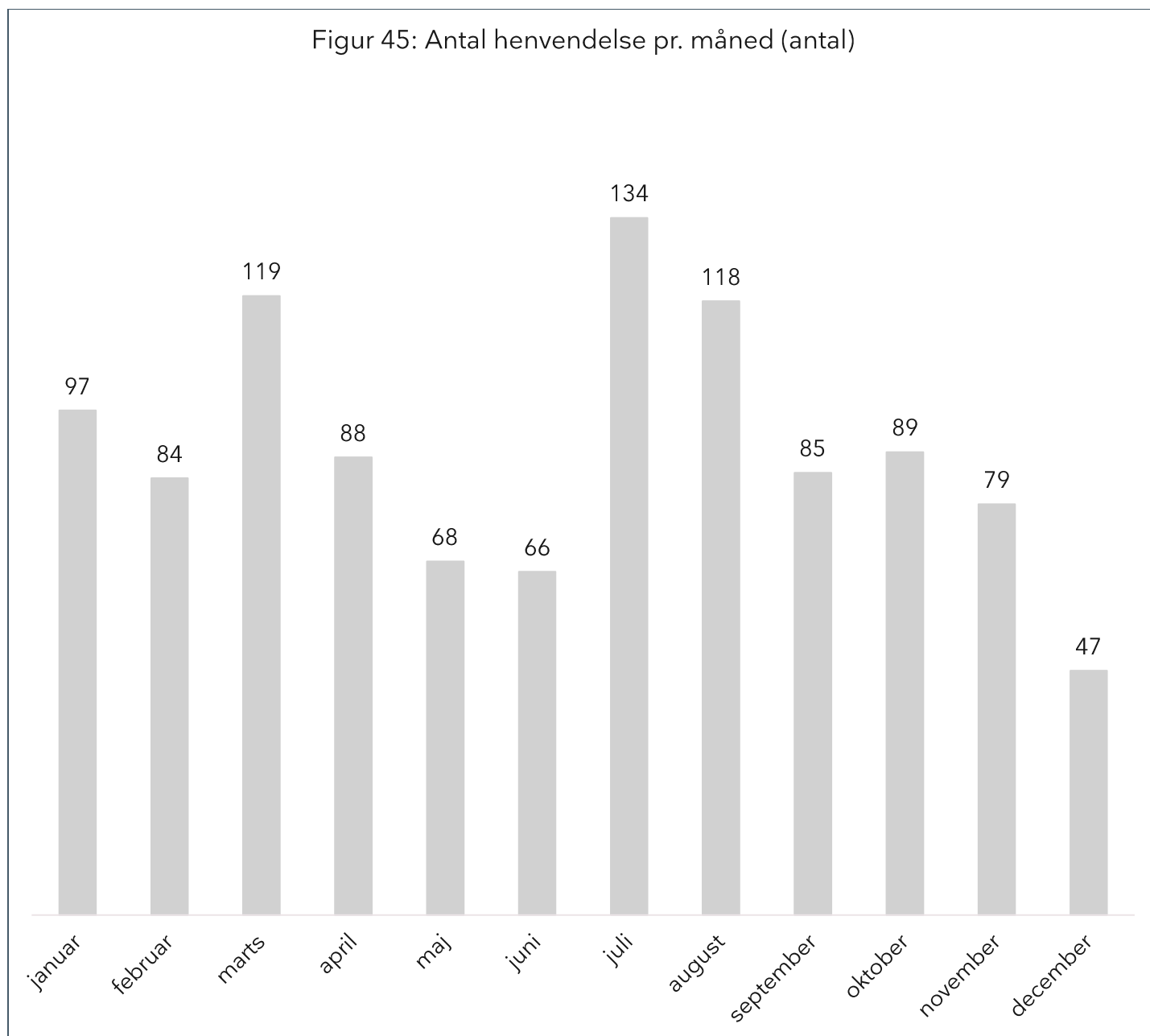
Figur 44: Hvorfor afvises henvendelsen om ledig plads? (antal)

Figuren herunder beskriver, hvordan antallet af henvendelser fordeler sig hen over året.

Vi kan konkludere, at juli også i år er en måned med høj aktivitet, mens december er kendetegnet ved et lavere aktivitetsniveau. Der ses tre tydelige tendenser: en moderat stigning fra januar til marts, herefter et fald frem mod et nyt højdepunkt i juli og derfra et gradvist fald i antallet af henvendelser frem mod december.

Figur 45: Antal henvendelse pr. måned (antal)

Figuren herunder viser fordelingen mellem antallet af henvendelser om en ledig plads og indflytninger. På baggrund af datamaterialet kan der ikke påvises en konsistent lineær eller proportionel sammenhæng mellem henvendelser og indflytninger.

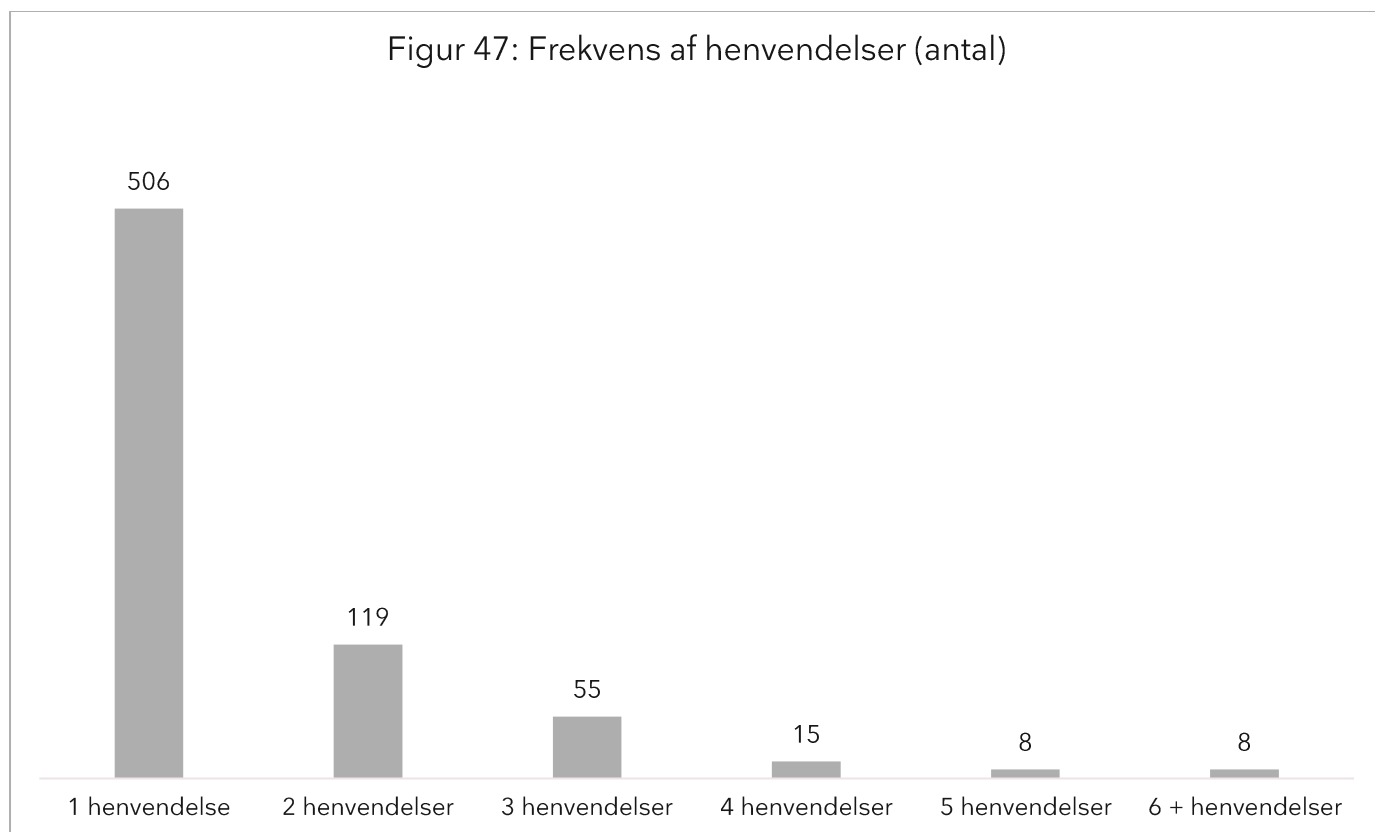
Figur 46: Findes der en statistisk sammenhæng mellem antallet af henvendelser og antallet af indskrivninger?

Hvor stor en andel af henvendelser resulterer i en indskrivning?	Antal henvendelser om ledig plads	Antal indflyttet	Hvor stor en andel indflytter?
Januar	61	5	8%
Februar	53	15	28%
Marts	72	13	18%
April	63	8	12%
Maj	36	3	8%
Juni	43	3	7%
Juli	90	10	11%
August	83	9	10%
September	54	6	11%
Oktober	57	11	19%
November	58	7	12%
December	34	1	3%

Der ses således ingen reel statistisk eller praktisk sammenhæng mellem antallet af henvendelser og antallet af indskrivninger. Måneder med mange henvendelser resulterer ikke nødvendigvis i flere indflytninger, ligesom måneder med relativt få henvendelser kan have høje indflytningsandele. Dette indikerer, at det ikke er mængden af henvendelser, men derimod karakteren af dem, der har betydning for antallet af indflytninger.

Data viser, at langt størstedelen af borgerne kun foretager én enkelt henvendelse. Dette mønster er konsistent med de tendenser, der er observeret i tidligere år, hvilket indikerer en stabilitet i borgernes kontaktsadfærd over tid. På tværs af årene peger dette på et gennemgående mønster, hvor borgerne typisk opnår den nødvendige afklaring ved første kontakt.

Figur 47: Frekvens af henvendelser (antal)

Samlet peger analysen på, at enkeltstående henvendelser fortsat udgør hovedparten af alle henvendelser, mens gentagne henvendelser er relativt sjældne. Dette tyder på, at borgerne i udgangspunktet får afklaret deres behov ved første henvendelse, og at kontakten til Kvindehjemmet generelt er meningsfuldt i forhold til at imødekomme deres behov for information eller for at få afklaret spørgsmål.

Kildehenvisning

Børns Vilkår (2022). *Analyse af fysisk og psykisk vold i hjemmet*.

Danmarks Statistik (2024). *Dømte personer*.

Dokkedahl, Sarah Bøgelund (2021). *Ny Ph.d afdækker PTSD-symptomer hos overraskende mange kvinder på krisecenter*. Kvindehjemmet.

Holm, E. F. (2024, 8. oktober). *Fem år efter psykisk vold blev strafbart: Vi skal prøve langt flere sager i retten*. Socialt Indblik.

Institut for menneskerettigheder (2024) *Køn og ligestilling*

Lokaliseret på Køn og ligestilling | Institut for Menneskerettigheder

Keller, K. A., Olesen, A. G., & Haugland, K. (2024). *Psykisk vold - Retspraksis fem år efter kriminaliseringen*. Lev Uden Vold.

Pedersen, M. L., & Balvig, F. (2023). *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet: Offerundersøgelserne 2005-2022*. Justitsministeriets Forskningskontor.

Sølvhøj, I. N. (2025). *Subtleties of violence: An ethnographic exploration of psychological violence in Denmark* [Ph.d.-afhandling, Syddansk Universitet]. Syddansk Universitet.

WHO (2024) *Child maltreatment*

Lokaliseret på: Child maltreatment